

Den Europæiske Unions Tidende

C 264 E

48. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

25. oktober 2005

Informationsnummer

Indhold

Side

I Meddelelser

Rådet

2005/C 264 E/01	Fælles holdning (EF) nr. 30/2005 af 18. juli 2005 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer, samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF	1
2005/C 264 E/02	Fælles holdning (EF) nr. 31/2005 af 18. juli 2005 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer	18
2005/C 264 E/03	Fælles holdning (EF) nr. 32/2005 af 18. juli 2005 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemførelse af den internationale kode for sikker skibsdrift i Fællesskabet og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 3051/95	28

DA

I

(Meddelelser)

RÅDET

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 30/2005

vedtaget af Rådet den 18. juli 2005

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/.../EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer, samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF

(2005/C 264 E/01)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

mærkning af batterier og akkumulatorer og således sikre et velfungerende indre marked og undgå forvridning af konkurrencen i Fællesskabet.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1, og artikel 95, stk. 1, for så vidt angår artikel 4, 5 og 18 i dette direktiv,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (2) Kommissionen har i sin meddelelse af 30. juli 1996 om revisionen af Fællesskabets strategi for affaldshåndtering udstukket retningslinjerne for Fællesskabets fremtidige affaldspolitik. I denne meddelelse understreges behovet for at reducere mængden af farlige stoffer i affald, og der peges på de potentielle fordele ved, at der fastsættes regler på fællesskabsplan om begrænsning af indholdet af sådanne stoffer i produkter og i produktionsprocesser. Det hedder videre, at hvis det ikke kan undgås, at der opstår affald, skal dette genbruges eller nyttiggøres i form af materialegevinding eller energidnyttelse.

- (1) Det er ønskeligt at harmonisere de nationale regler om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer. Det overordnede mål med direktivet er at minimere batteriers og akkumulatorers og udtjente batteriers og akkumulatorers negative påvirkning af miljøet og derigennem medvirke til at beskytte, bevare og forbedre miljøet. Retsgrundlaget er derfor traktatens artikel 175, stk. 1. Det er imidlertid også hensigtsmæssigt at træffe foranstaltninger på fællesskabsplan på grundlag af traktatens artikel 95, stk. 1, for at harmonisere kravene vedrørende indhold af tungmetaller og

- (3) Rådets direktiv 91/157/EØF af 18. marts 1991 om batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer ⁽⁵⁾, har ført til en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning på dette område. Det er imidlertid ikke lykkedes at virkeliggøre målene for dette direktiv fuldt ud. Behovet for at revidere direktiv 91/157/EØF blev desuden understreget i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ⁽⁶⁾ og

⁽¹⁾ EUT C 96 af 21.4.2004, s. 5.

⁽²⁾ EUT C 117 af 30.4.2004, s. 5.

⁽³⁾ EUT C 121 af 30.4.2004, s. 35.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 20.4.2004 (EUT C 104 E af 30.4.2004, s. 354), Rådets fælles holdning af 18.7.2005 og Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁵⁾ EFT L 78 af 26.3.1991, s. 38. Ændret ved Kommissionens direktiv 98/101/EF (EFT L 1 af 5.1.1999, s. 1).

⁽⁶⁾ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) ⁽¹⁾. Direktiv 91/157/EØF bør derfor revideres og erstattes af mere overskuelige regler.

- (4) For at opfylde de miljømæssige mål forbyder direktivet markedsføring af visse batterier og akkumulatorer, der indeholder kviksølv eller cadmium. Direktivet skal ligeledes højne niveauet for indsamling og genvinding af udtjente batterier og akkumulatorer og stille større krav til de miljøresultater, som alle aktører, der er involveret i batteriers og akkumulatorers livscyklus, som f.eks. producenter, distributører og slutbrugere, skal opnå, navnlig de aktører, der er direkte involveret i behandling og genvinding af udtjente batterier og akkumulatorer. De særlige regler, der er behov for med henblik herpå, supplerer den eksisterende fællesskabslovgivning om affald, navnlig Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald ⁽²⁾, Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF af 4. december 2000 om forbrænding af affald ⁽⁴⁾.
- (5) For at forhindre at udtjente batterier og akkumulatorer kasseres på en sådan måde, at miljøet forurenes, og for at undgå at skabe forvirring hos slutbrugerne over de forskellige affaldshåndteringskrav, der gælder for forskellige batterier og akkumulatorer, bør dette direktiv gælde for alle batterier og akkumulatorer, der markedsføres i Fællesskabet. Et så bredt anvendelsesområde bør også sikre stordriftsfordele i forbindelse med indsamling og genvinding samt optimale ressourcebesparelser.
- (6) Pålidelige batterier og akkumulatorer spiller en afgørende rolle for sikkerheden ved mange produkter, apparater og tjenesteydelser og udgør en vigtig energikilde i samfundet.
- (7) Det er hensigtsmæssigt at skelne mellem bærbare batterier og akkumulatorer på den ene side og industri- og bilbatterier og -akkumulatorer på den anden side. Bortskaffelse af industri- og bilbatterier og -akkumulatorer ved deponering eller forbrænding bør forbydes.
- (8) Eksempler på industribatterier og -akkumulatorer er batterier og akkumulatorer, der anvendes til nød- eller backup-strømforsyning på hospitaler, i lufthavne eller kontorer, batterier og akkumulatorer, der anvendes i tog eller fly, og batterier og akkumulatorer, der anvendes på off-shore olieplatforme eller i fyrtårne. Eksempler kan også være batterier og akkumulatorer, der udelukkende er beregnet til håndholdte betalingsterminaler i forretninger og restauranter, strekkodescannere i forretninger, professionelt videoudstyr til tv-kanaler og professionelle

studier, minelamper og dykkerlamper fastgjort til minehjelme og dykkerhjelme til fagfolk, backup-batterier og -akkumulatorer til elektriske døre for at forhindre dem i at blokere eller mase folk, batterier og akkumulatorer, der anvendes til instrumenter eller i forskellige typer måle- og instrumentudstyr samt batterier og akkumulatorer, der anvendes i forbindelse med solpanel- og solcelleenergi samt andre vedvarende energianvendelser. Industribatterier og -akkumulatorer omfatter også batterier og akkumulatorer, der anvendes i elektriske køretøjer som f.eks. biler, kørestole, cykler, lufthavnskøretøjer og automatiske transportkøretøjer. Ud over denne ikke-udtømmende liste med eksempler anses et batteri eller en akkumulator, der ikke er forseglet og ikke er et bilbatteri eller en -akkumulator, for at være et industribatteri eller en -akkumulator.

- (9) Eksempler på bærbare batterier og akkumulatorer, som er helt forseglede batterier og akkumulatorer, som en gennemsnitlig person uden vanskelighed kan bære i hånden, og som hverken er bilbatterier eller -akkumulatorer eller industribatterier eller -akkumulatorer, omfatter batterier bestående af en enkelt celle (som f.eks. AA- og AAA-batterier) og batterier og akkumulatorer, der anvendes af forbrugere eller fagfolk i mobiltelefoner, bærbare computere, batteridrevet håndværktøj, legetøj og husholdningsapparater som f.eks. elektriske tandbørster, barbermaskiner og håndholdte støvsugere (herunder lignende udstyr, der anvendes i skoler, forretninger, restauranter, lufthavne, på kontorer eller hospitaler), og andre batterier, som forbrugerne kan anvende til normale husholdningsformål.
- (10) Kommissionen bør vurdere behovet for en tilpasning af direktivet på baggrund af den tilgængelige tekniske og videnskabelige dokumentation. Kommissionen bør især foretage en revurdering af den undtagelse fra cadmiumforbuddet, der gælder for bærbare batterier og akkumulatorer, der er beregnet til batteridrevet håndværktøj. Eksempler på batteridrevet håndværktøj er værktøj, som forbrugere og fagfolk anvender til drejning, fræsning, slibning, formaling, savning, skæring, klipning, boring, hulning, stansning, hamring, nitning skruining, polering eller lignende forarbejdning af træ, metal og andre materialer samt redskaber til slåning, klipning og andre haveaktiviteter.
- (11) Kommissionen bør også følge og medlemsstaterne tilskynde til en teknologisk udvikling, der forbedrer batteriernes og akkumulatorernes miljøpræstationer i hele deres livscyklus, bl.a. ved deltagelse i fællesskabsordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS).

⁽¹⁾ EUT L 37 af 13.2.2003, s. 24. Ændret ved direktiv 2003/108/EF (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 106).

⁽²⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽⁴⁾ EFT L 332 af 28.12.2000, s. 91.

- (12) Udtjente batterier og akkumulatorer bør indsamles for at beskytte miljøet. Hvad angår bærbare batterier og akkumulatorer bør der etableres indsamlingsordninger, der sikrer en høj indsamlingsprocent. Det kræver, at der oprettes indsamlingsordninger, så slutbrugerne kan skille sig af med alle udtjente bærbare batterier og akkumulatorer på en nem og gratis måde. Det er ligeledes hensigtsmæssigt at etablere forskellige indsamlings- og finansieringsordninger for de forskellige typer batterier og akkumulatorer.
- (13) Det er ønskeligt, at medlemsstaterne opnår høje indsamlings- og genvindingsprocenter for udtjente batterier og akkumulatorer, så der opnås et højt niveau for miljøbeskyttelse og materiale-genvinding i hele Fællesskabet. Dette direktiv bør derfor opstille minimumsmål for indsamling og genvinding for medlemsstaterne. Det er hensigtsmæssigt at beregne indsamlingsprocenten på grundlag af det gennemsnitlige årlige salg i de foregående år, så der for alle medlemsstater kan opstilles sammenlignelige mål, der står i forhold til det nationale batteriforbrug.
- (14) Der bør opstilles særlige genvindingskrav for cadmium- og blybatterier og -akkumulatorer for at opnå et højt niveau for materiale-genvinding i hele Fællesskabet og undgå forskelle mellem medlemsstaterne.
- (15) Alle interesserede parter bør have mulighed for at deltage i indsamlings-, behandlings- og genvindingsordninger. Disse ordninger bør udformes med henblik på at undgå forskelsbehandling af importerede produkter, handelshindringer og konkurrenceforvridning.
- (16) Indsamlings- og genvindingsordningerne bør optimeres, navnlig med henblik på at minimere omkostningerne og de negative virkninger for miljøet som følge af transporten. Behandlings- og genvindingsordninger bør anvende den bedste tilgængelige teknik, som defineret i artikel 2, nr. 11), i Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening⁽¹⁾.
- (17) Der bør på fællesskabsplan opstilles grundlæggende principper for finansiering af håndteringen af udtjente batterier og akkumulatorer. Finansieringsordningerne bør bidrage til, at der opnås høje indsamlings- og genvindingsprocenter, og til at udmønte princippet om producentansvar i praksis. Producenterne bør derfor afholde omkostningerne ved indsamling, behandling og genvinding af alle indsamlede batterier og akkumulatorer med fradrag af den fortjeneste, der opnås ved salg af de genvundne materialer. Under visse omstændigheder kan
- der dog være grundlag for at anvende de minimis-regler for mindre producenter.
- (18) For at sikre en effektiv indsamling er det nødvendigt at informere slutbrugerne om det hensigtsmæssige i særskilt indsamling, om de eksisterende indsamlingsordninger og om den rolle, de selv spiller for håndteringen af udtjente batterier og akkumulatorer. Der bør opstilles detaljerede retningslinjer for et mærkningssystem, der kan forsyne slutbrugerne med gennemskuelige, pålidelige og klare oplysninger om batterier og akkumulatorer og om de tungmetaller, de eventuelt indeholder.
- (19) Hvis medlemsstaterne benytter økonomiske virkemidler som f.eks. differentierede afgiftssatser for at nå direktivets mål og navnlig for at opnå et højt niveau for særskilt indsamling og genvinding, bør de underrette Kommissionen herom.
- (20) Det er nødvendigt med pålidelige og sammenlignelige data om de mængder af batterier og akkumulatorer, der markedsføres, indsamles og genvindes, for at kunne kontrollere, om direktivets mål er blevet nået.
- (21) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner for overtrædelser af bestemmelserne i dette direktiv og sikre, at de anvendes. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have en afskrækkende virkning.
- (22) I henhold til punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁽²⁾ tilskynder Rådet medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem direktivet og gennemførelsesforanstaltningerne.
- (23) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽³⁾.
- (24) Målene for dette direktiv, nemlig at beskytte miljøet og sikre et velfungerende indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

⁽¹⁾ EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽²⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- (25) Dette direktiv berører ikke Fællesskabets bestemmelser om sikkerheds-, kvalitets- og sundhedskrav eller Fællesskabets specifikke bestemmelser om affaldshåndtering, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer ⁽¹⁾ og direktiv 2002/96/EF.
- (26) Hvad angår producentansvar er producenter af batterier og akkumulatorer samt producenter af andre produkter med indbygget batteri eller akkumulator ansvarlige for affaldshåndtering af de batterier og akkumulatorer, de markedsfører. Det er hensigtsmæssigt at anlægge en fleksibel tilgang, så finansieringsordningerne kan afspejle de forskellige nationale omstændigheder, og eksisterende ordninger kan tages i betragtning, navnlig ordninger fastlagt til efterlevelse af direktiv 2000/53/EF og 2002/96/EF, samtidig med at dobbeltbetaling bør undgås.
- (27) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/95/EF af 27. januar 2003 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr ⁽²⁾ finder ikke anvendelse på batterier og akkumulatorer, der anvendes i elektrisk og elektronisk udstyr.
- (28) Bil- og industribatterier og -akkumulatorer, der anvendes i køretøjer, bør opfylde kravene i direktiv 2000/53/EF, særlig artikel 4. Derfor bør anvendelse af cadmium i industribatterier og -akkumulatorer til elektriske køretøjer forbydes, medmindre de kan omfattes af en undtagelse på grundlag af nævnte direktivs bilag II —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Dette direktiv fastsætter:

- 1) regler for markedsføring af batterier og akkumulatorer, og
- 2) særlige regler for indsamling, behandling, genvinding og bortskaffelse af udtjente batterier og akkumulatorer som supplement til den relevante fællesskabslovgivning om affald.

⁽¹⁾ EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34. Ændret ved Kommissionens afgørelse 2002/525/EF (EFT L 170 af 29.6.2002, s. 81).

⁽²⁾ EUT L 37 af 13.2.2003, s. 19.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle typer batterier og akkumulatorer uanset deres form, volumen, vægt, materialsammensætning og brug. Det finder anvendelse med forbehold af direktiv 2000/53/EF og direktiv 2002/96/EF.
2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på batterier og akkumulatorer, som benyttes i
 - a) udstyr med tilknytning til beskyttelsen af medlemsstaternes væsentlige sikkerhedsinteresser, våben, ammunition og andet udstyr, bortset fra produkter der ikke er fremstillet til specifikt militære formål
 - b) udstyr, der er beregnet til opsendelse i rummet.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »batteri« eller »akkumulator«: enhver elektrisk energikilde, som dannes ved direkte omdannelse af kemisk energi, og som består af en eller flere primære battericeller (der ikke kan genoplades) eller af en eller flere sekundære battericeller (der kan genoplades)
- 2) »batteripakke«: enhver samling af batterier eller akkumulatorer, der er forbundne og/eller indkapslet i et hylster til en samlet enhed, som slutbrugeren ikke skal kunne dele eller åbne
- 3) »bærbart batteri eller bærbar akkumulator«: ethvert batteri eller enhver akkumulator, der
 - a) er forseglet og
 - b) kan være håndholdt og
 - c) hverken er et industribatteri eller -akkumulator eller et bilbatteri eller -akkumulator
- 4) »knapcellebatteri«: ethvert lille rundt bærbart batteri eller enhver lille rund bærbar akkumulator, hvor diameteren er større end højden, til anvendelse i specialudstyr såsom høreapparater, armbåndsure, mindre bærbart udstyr og nødstrøm
- 5) »bilbatteri eller -akkumulator«: ethvert batteri eller enhver akkumulator, der leverer strøm til startmotor, lygter og tændingsanlæg

- 6) »industribatteri eller -akkumulator«: ethvert batteri eller enhver akkumulator, der er udviklet til industrielle eller erhvervsmæssige formål eller anvendes i enhver form for elektriske køretøjer
- 7) »udtjent batteri eller akkumulator«: ethvert batteri eller enhver akkumulator, der er affald i henhold til artikel 1, litra a), i direktiv 75/442/EØF
- 8) »genvinding«: oparbejdning i en produktionsproces af affaldsmaterialer til deres oprindelige formål eller andre formål bortset fra energidnyttelse
- 9) »bortskaffelse«: en af de tilladte operationer, der er omhandlet i bilag IIA til direktiv 75/442/EØF
- 10) »behandling«: enhver aktivitet, der udføres på udtjente batterier og akkumulatorer, der finder sted, efter at de er afleveret til et anlæg med henblik på sortering, forberedelse til genvinding eller forberedelse til bortskaffelse
- 11) »udstyr«: enhver form for elektrisk eller elektronisk udstyr som defineret i direktiv 2002/96/EF, som helt eller delvis drives eller kan drives af batterier eller akkumulatorer
- 12) »producent«: enhver person i en medlemsstat, som, uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder fjernkommunikation som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg (⁽¹⁾), for første gang erhvervsmæssigt markedsfører batterier eller akkumulatorer, herunder sådanne der er indbygget i apparater eller køretøjer, på den pågældende medlemsstats område
- 13) »distributør«: enhver person, som erhvervsmæssigt leverer batterier og akkumulatorer til en slutbruger
- 14) »markedsføring«: overdragelse eller tilrådighedsstillelse til tredjemand inden for Fællesskabet, mod eller uden vederlag, herunder indførsel i Fællesskabets toldområde
- 15) »erhvervsdrivende«: enhver producent, distributør, indsamler, genvindingsvirksomhed eller anden behandlingsvirksomhed
- 16) »batteridrevet håndværktøj«: ethvert håndbåret apparat, der drives af batterier eller akkumulatorer og er beregnet til vedligeholdelse, byggeri eller haveaktiviteter.
- a) alle batterier og akkumulatorer med over 0,0005 vægtprocent kviksølv, uanset om de er indbygget i apparater, og
- b) bærbare batterier og akkumulatorer med over 0,002 vægtprocent cadmium, herunder sådanne som er indbygget i apparater.
2. Forbuddet i stk. 1, litra a), finder ikke anvendelse på knapceller med højst 2 vægtprocent kviksølv.
3. Forbuddet i stk. 1, litra b), finder ikke anvendelse på bærbare batterier og akkumulatorer, der er beregnet til anvendelse i:
- a) nød- og alarmsystemer, herunder nødbelysning
- b) medicinsk udstyr eller
- c) batteridrevet håndværktøj.
4. Kommissionen tager undtagelsen i stk. 3, litra c), op til revision og fremlægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet senest den ... (*), om nødvendigt med relevante forslag, med henblik på at forbyde cadmium i batterier og akkumulatorer.

Artikel 5

Markedsføring

1. Medlemsstaterne må ikke af grunde, som er omhandlet i dette direktiv, forhindre, forbyde eller begrænse markedsføring på deres område af batterier og akkumulatorer, der opfylder kravene i dette direktiv.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at batterier og akkumulatorer, der ikke opfylder kravene i dette direktiv, ikke bringes på markedet, eller at de trækkes tilbage fra markedet.

Artikel 6

Det overordnede mål

Medlemsstaterne bestræber sig på at maksimere den særskilte indsamling af udtjente batterier og akkumulatorer, under hensyntagen til miljøvirkningen af transport, og på at minimere bortskaffelsen af batterier og akkumulatorer som usorteret husholdningsaffald.

Artikel 4

Forbud

1. Med forbehold af direktiv 2000/53/EF forbyder medlemsstaterne markedsføring af:

(¹) EFT L 144 af 4.6.1997, s. 19. Ændret ved direktiv 2002/65/EF (EFT L 271 af 9.10.2002, s. 16).

(*) Fire år efter direktivets ikrafttræden.

Artikel 7

Indsamlingsordninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes passende indsamlingsordninger for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer. Sådanne ordninger:

- a) skal give slutbrugerne mulighed for at skille sig af med udtjente bærbare batterier eller akkumulatorer på et let tilgængeligt indsamlingssted i disses nærhed, under hensyn til befolkningstætheden
- b) må ikke indebære, at slutbrugerne pålægges betaling, når de skiller sig af med udtjente bærbare batterier eller akkumulatorer, eller at de forpligtes til at købe et nyt batteri eller en ny akkumulator
- c) kan gennemføres sammen med de ordninger, der er nævnt i artikel 5, stk. 2, i direktiv 2002/96/EF.

Artikel 10 i direktiv 75/442/EØF anvendes ikke på indsamlingssteder, der etableres for at overholde litra a) i dette stykke.

2. Under forudsætning af at ordningerne opfylder kriterierne i stk. 1, kan medlemsstaterne:

- a) kræve, at producenter etablerer sådanne ordninger
- b) kræve, at andre erhvervsdrivende deltager i sådanne ordninger
- c) opretholde eksisterende ordninger.

3. Medlemsstaterne sikrer, at producenter af industribatterier og -akkumulatorer eller tredjemand, der handler på deres vegne, ikke nægter at tage udtjente industribatterier og -akkumulatorer tilbage fra slutbrugerne uanset deres kemiske sammensætning og oprindelse. En uafhængig tredjemand kan også indsamle industribatterier og -akkumulatorer.

4. Medlemsstaterne sikrer, at producenter af bilbatterier og -akkumulatorer eller tredjemand opretter ordninger for indsamling af udtjente bilbatterier og -akkumulatorer hos slutbrugerne eller på et let tilgængeligt indsamlingssted i dennes nærhed, medmindre indsamlingen sker som led i de ordninger, der er nævnt i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2000/53/EF. For så vidt angår bilbatterier og -akkumulatorer fra private, ikke-erhvervs-mæssige køretøjer, må sådanne ordninger ikke indebære, at slutbrugerne pålægges betaling, når de skiller sig af med udtjente batterier eller akkumulatorer, eller at de forpligtes til at købe et nyt batteri eller en ny akkumulator.

Artikel 8

Økonomiske virkemidler

Medlemsstaterne kan benytte økonomiske virkemidler for at fremme indsamling af udtjente batterier og akkumulatorer eller brug af batterier og akkumulatorer, der indeholder mindre forurenende stoffer, f.eks. ved at indføre differentierede afgiftssatser eller pantordninger. Hvis de gør dette, underretter de Kommissionen om de foranstaltninger, de har truffet i forbindelse med anvendelsen af disse virkemidler.

Artikel 9

Indsamlingsmål

1. I denne artikel forstås ved »indsamlingsprocent« for en given medlemsstat i et givet kalenderår den procentsats, der fremkommer ved at dividere vægten af udtjente bærbare batterier og akkumulatorer indsamlet i henhold til artikel 7, stk. 1, i det pågældende kalenderår med det gennemsnitlige årlige salg af bærbare batterier og akkumulatorer til slutbrugerne opgjort i vægt i den pågældende medlemsstat i det pågældende kalenderår og de to foregående kalenderår. Medlemsstaterne beregner indsamlingsprocenten første gang for så vidt angår det sjette hele kalenderår, der følger efter direktivets ikrafttræden.

Medmindre andet er fastsat i direktiv 2002/96/EF, omfatter årlige indsamlings- og salgstal batterier og akkumulatorer, der indgår i apparater.

2. Medlemsstaterne skal nå op på en indsamlingsprocent på mindst:

- a) 25 % den ... (*)
- b) 45 % den ... (**)

3. Medlemsstaterne overvåger indsamlingsprocenterne hvert år efter ordningen i bilag I. Med forbehold af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2150/2002 af 25. november 2002 om affaldsstatistik ⁽¹⁾ fremsender medlemsstaterne denne rapport inden seks måneder efter afslutningen af det pågældende kalenderår. Det skal af rapporterne fremgå, hvordan de data, der var nødvendige for beregning af indsamlingsprocenten, er skaffet til veje.

4. Efter proceduren i artikel 21, stk. 2:

- a) kan der fastsættes overgangsordninger for at afhjælpe en medlemsstats vanskeligheder ved at opfylde kravene i stk. 2, som følge af særlige nationale forhold

(*) Seks år efter direktivets ikrafttræden.

(**) Ti år efter direktivets ikrafttræden.

⁽¹⁾ EFT L 332 af 9.12.2002, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 783/2005 (EUT L 131 af 25.5.2005, s. 38).

- b) fastsættes der senest den ... (*) en fælles metode til beregning af det årlige salg af bærbare batterier og akkumulatorer til slutbrugere.

Artikel 10

Behandling og genvinding

1. Medlemsstaterne sikrer senest den ... (**)

- a) at producenterne eller tredjemand opretter ordninger til behandling og genvinding af de udtjente batterier og akkumulatorer under anvendelse af den bedste tilgængelige teknik, og
- b) at alle identificerbare batterier og akkumulatorer, der indsamles i overensstemmelse med artikel 7, behandles og genvindes ved hjælp af sådanne ordninger

Medlemsstaterne kan dog i overensstemmelse med traktaten bortskaffe indsamlede bærbare batterier og akkumulatorer, der indeholder cadmium, kviksølv eller bly, ved deponering eller underjordisk opbevaring som led i en strategi for udfasning af tungmetaller, eller hvis der ikke findes noget levedygtigt endeligt marked. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen udkast til foranstaltninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter⁽¹⁾.

2. Behandlingen skal opfylde minimumskravene i bilag III, del A.

3. Genvindingsprocesserne skal opfylde genvindingsmålene og de tilknyttede bestemmelser i bilag III, del B, senest den ... (**).

4. Medlemsstaterne indberetter det niveau for genvinding, som opnås i hvert kalenderår, og hvorvidt målene, som omhandlet i bilag III, del B, er nået. De sender oplysningerne til Kommissionen senest seks måneder efter udgangen af det omhandlede kalenderår.

5. Bilag III kan tilpasses eller suppleres for at tage hensyn til tekniske eller videnskabelige fremskridt efter proceduren i artikel 21, stk. 2. Navnlig:

- a) indsættes detaljerede bestemmelser om beregningen af genvindingsmål senest den ... (***)
- b) skal minimumsmålene for genvinding med jævne mellemrum evalueres og tilpasses til den bedste tilgængelige teknik på baggrund af den udvikling, der er nævnt i stk. 1, andet afsnit.

(*) Et år efter direktivets ikrafttræden.

(**) Tre år efter direktivets ikrafttræden.

(1) EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

(***) Fem år efter direktivets ikrafttræden.

(****) 42 måneder efter direktivets ikrafttræden.

6. Inden Kommissionen foreslår ændringer af bilag III, hører den de relevante berørte parter, navnlig producenter, indsamlere, genvindings- og behandlingsvirksomheder, miljø-, forbruger- og arbejdstagerorganisationer. Den underretter det udvalg, der er nævnt i artikel 21, stk. 1, om resultatet af denne høring.

Artikel 11

Bortskaffelse

Medlemsstaterne forbyder bortskaffelse ved deponering eller forbrænding af udtjente industri- og bilbatterier og -akkumulatorer. Restprodukter fra batterier og akkumulatorer, der har undergået både behandling og genvinding i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, kan dog bortskaffes ved deponering eller forbrænding.

Artikel 12

Eksport

1. Behandlingen og genvindingen af udtjente batterier og akkumulatorer kan finde sted uden for den pågældende medlemsstat eller uden for Fællesskabet, forudsat at transporten heraf finder sted i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald indenfor, til og fra Det Europæiske Fællesskab⁽²⁾.

2. Udtjente batterier og akkumulatorer, der eksporteres til tredjelande i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 259/93, Rådets forordning (EF) nr. 1420/1999 af 29. april 1999 om fælles regler og procedurer for forsendelser af visse typer affald til en række lande, der ikke er medlemmer af OECD⁽³⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 1547/1999 af 12. juli 1999 om fastlæggelse af de i Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 omhandlede kontrolprocedurer for så vidt angår overførsel af visse typer affald til visse lande, for hvilke OECD-Rådets beslutning K(92)39 endelig udg. ikke finder anvendelse⁽⁴⁾, regnes kun med ved konstateringen af, at de i direktivets bilag III fastsatte krav og mål er opfyldt, hvis der er solide beviser for, at genvindingsprocessen fandt sted under omstændigheder, der i det store og hele svarer til kravene i dette direktiv.

3. Nærmere regler for gennemførelsen af denne artikel fastsættes efter proceduren i artikel 21, stk. 2.

(2) EFT L 30 af 6.2.1993, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2557/2001 (EFT L 349 af 31.12.2001, s. 1).

(3) EFT L 166 af 1.7.1999, s. 6. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 105/2005 (EUT L 20 af 22.1.2005, s. 9).

(4) EFT L 185 af 17.7.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 105/2005.

*Artikel 13***Finansiering**

1. Medlemsstaterne sikrer, at producenterne eller tredje-
mand, der handler på deres vegne, finansierer alle nettoomkost-
ninger i forbindelse med:

a) indsamling, behandling og genvinding af alle udtjente
bærbare batterier og akkumulatorer, der indsamles i henhold
til artikel 7, stk. 1 og 2, og

b) indsamling, behandling og genvinding af alle udtjente indu-
stri- og bilbatterier og -akkumulatorer, der indsamles i over-
ensstemmelse med artikel 7, stk. 3 og 4.

2. Medlemsstaterne sørger ved gennemførelsen af stk. 1 for
at undgå enhver form for dobbeltbetaling for producenter for
så vidt angår batterier eller akkumulatorer, der er indsamlet
efter ordninger, der er oprettet i overensstemmelse med direktiv
2000/53/EF eller 2002/96/EF.

3. Ved salg af nye bærbare batterier og akkumulatorer må
slutbrugerne ikke gøres særskilt bekendt med omkostningerne
ved indsamling, behandling og genvinding.

4. Producenter og brugere af industri- og bilbatterier og
-akkumulatorer kan indgå aftaler om andre finansieringsord-
ninger end dem, der er nævnt i stk. 1.

*Artikel 14***Registrering**

Medlemsstaterne sikrer, at hver enkelt producent registreres.

*Artikel 15***Små producenter**

Der indføres om nødvendigt de minimis-regler for anvendelsen
af artikel 13, stk. 1, og artikel 14 efter proceduren i artikel 21,
stk. 2, senest den ... (*).

*Artikel 16***Deltagelse**

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle erhvervsdrivende og alle
kompetente offentlige myndigheder kan deltage i de indsam-

(*) 42 måneder efter direktivets ikrafttræden.

lings-, behandlings- og genvindingsordninger, der er nævnt i
artikel 7 og 10.

2. Disse ordninger finder også anvendelse på produkter, der
indføres fra tredjelande, på ikke-diskriminerende vilkår og tilret-
telægges med henblik på at undgå handelshindringer eller
konkurrenceforvridning.

*Artikel 17***Slutbrugeroplysning**

1. Medlemsstaterne sikrer, navnlig ved hjælp af oplysnings-
kampagner, at slutbrugerne informeres udførligt om:

a) de potentielle virkninger for miljøet og menneskers sundhed
af de stoffer, der benyttes i batterier og akkumulatorer

b) hensigtsmæssigheden af ikke at bortskaffe udtjente batterier
og akkumulatorer sammen med usorteret husholdningsaf-
fald og af at deltage i deres særskilte indsamling for at lette
behandling og genvinding

c) de indsamlings- og genvindingsordninger, de har til råd-
ighed

d) den rolle, de spiller i forbindelse med genvinding af udtjente
batterier og akkumulatorer

e) betydningen af symbolet, der viser en overstreget affaldsbe-
holder på hjul, der er vist i bilag II, og af de kemiske beteg-
nelser Hg, Cd og Pb.

2. Medlemsstaterne kan kræve, at erhvervsdrivende giver
nogle eller alle de i stk. 1 nævnte oplysninger.

*Artikel 18***Mærkning**

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle batterier, akkumulatorer og
batteripakker mærkes korrekt med det i bilag II viste symbol.

2. Batterier, akkumulatorer og knapceller, der indeholder
over 0,0005 % kviksølv, over 0,002 % cadmium eller over
0,004 % bly, skal mærkes med den kemiske betegnelse for det
pågældende metal, henholdsvis Hg, Cd eller Pb. Betegnelsen for
indholdet af tungmetaller angives under det i bilag II viste
symbol og skal fylde mindst en fjerdedel af størrelsen af dette
symbol.

3. Symbolet i bilag II skal dække mindst 3 % af overfladen af den største side af batteriet, akkumulatoren eller batteripakken og have en størrelse på højst 5×5 cm. På cylinderformede celler skal symbolet dække mindst 1,5 % af batteriets eller akkumulatorens overflade og have en størrelse på højst 5×5 cm.

4. Hvis batteriet, akkumulatoren eller batteripakken har en sådan størrelse, at symbolets overflade bliver mindre end $0,5 \times 0,5$ cm, kræves der ingen mærkning af batteriet, akkumulatoren eller batteripakken. I stedet anbringes der et symbol på mindst 1×1 cm på emballagen.

5. Symbolerne påtrykkes på synlig, læselig og uudslettelig måde.

6. Undtagelser fra mærkningskravene i denne artikel kan gives efter proceduren i artikel 21, stk. 2.

Artikel 19

Nationale gennemførelsesrapporter

1. Medlemsstaterne sender Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv hvert tredje år. Den første rapport skal dog dække perioden indtil den ... (*).

2. Rapporterne udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller en formular, som udformes efter proceduren i artikel 21, stk. 2. Spørgeskemaet eller formularen sendes til medlemsstaterne seks måneder før begyndelsen af den første periode, rapporten skal dække.

3. Medlemsstaterne indberetter også om eventuelle foranstaltninger, som de træffer for at fremme udviklingen med hensyn til batteriers og akkumulatorers indvirkning på miljøet, navnlig:

a) udvikling, herunder frivillige foranstaltninger truffet af producenterne, vedrørende nedbringelse af mængderne af tungmetaller og andre farlige stoffer indeholdt i batterier og akkumulatorer

b) nye genvindings- og behandlingsteknikker

c) erhvervsdrivendes deltagelse i miljøledelsesordninger

d) forskning på disse områder og

e) foranstaltninger truffet for at fremme affaldsforebyggelse.

4. Rapporten skal være Kommissionen i hænde senest ni måneder efter udløbet af den treårsperiode, den dækker, eller for den første rapports vedkommende senest den ... (**).

(*) Seks år efter direktivets ikrafttræden.

(**) 81 måneder efter direktivets ikrafttræden.

5. Kommissionen offentliggør en rapport om gennemførelsen af dette direktiv og om direktivets indvirkning på miljøet og på det indre markeds funktion senest ni måneder efter modtagelsen af medlemsstaternes rapporter, jf. stk. 4.

Artikel 20

Revision

1. Kommissionen undersøger gennemførelsen af dette direktiv og direktivets indvirkning på miljøet og på det indre markeds funktion efter for anden gang at have modtaget medlemsstaternes rapporter, jf. artikel 19, stk. 4.

2. Den anden rapport, som Kommissionen offentliggør, jf. artikel 19, stk. 5, omfatter en evaluering af følgende aspekter af dette direktiv:

a) hensigtsmæssigheden af yderligere risikostyringsforanstaltninger for batterier og akkumulatorer, der indeholder tungmetaller

b) hensigtsmæssigheden af minimumsindsamlingsprocenterne for alle udtjente bærbare batterier og akkumulatorer, jf. artikel 9, stk. 2, og muligheden af at indføre yderligere mål for de kommende år under hensyntagen til den tekniske udvikling og de praktiske erfaringer, der er gjort i medlemsstaterne

c) hensigtsmæssigheden af de mindstekrav vedrørende genvinding, der er anført i bilag III, del B, under hensyntagen til de oplysninger, medlemsstaterne har fremsendt, den tekniske udvikling og de praktiske erfaringer, der er gjort i medlemsstaterne.

3. Rapporten vedlægges om nødvendigt forslag til ændring af de relevante bestemmelser i dette direktiv.

Artikel 21

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 18 i direktiv 75/442/EØF.

2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

*Artikel 22***Sanktioner**

Medlemsstaterne fastsætter sanktioner for overtrædelser af de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv, og træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den ... (*) Kommissionen meddelelse om disse foranstaltninger og underretter den endvidere hurtigst muligt om eventuelle senere ændringer af disse.

*Artikel 23***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den ... (*).

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til alle eksisterende love og administrative bestemmelser på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 24***Frivillige aftaler**

1. Forudsat at de med dette direktiv tilsigtede mål nås, kan medlemsstaterne gennemføre bestemmelserne i artikel 7, 12 og 17 ved aftaler mellem de kompetente myndigheder og de berørte erhvervsdrivende. Sådanne aftaler skal opfylde følgende krav:

- a) de skal kunne håndhæves
- b) de skal indeholde mål og dertil knyttede frister
- c) de skal offentliggøres i medlemsstaternes statstidende eller et officielt dokument, der er lige så tilgængeligt for offentligheden, og fremsendes til Kommissionen.

2. Der skal regelmæssigt føres tilsyn med, hvilke resultater der opnås, og disse skal rapporteres til de kompetente myndigheder og Kommissionen og gøres offentligt tilgængelige på betingelser, der fastsættes i aftalen.

3. De kompetente myndigheder skal sikre, at det undersøges, hvilke fremskridt der gøres i henhold til aftalen.

4. Ved manglende overholdelse af aftalerne gennemfører medlemsstaterne de relevante bestemmelser i dette direktiv ved love og administrative bestemmelser.

*Artikel 25***Ophævelse**

Direktiv 91/157/EØF ophæves med virkning fra ... (*).

Henvisninger til direktiv 91/157/EØF betragtes som henvisninger til nærværende direktiv.

*Artikel 26***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 27***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

...

Formand

På Rådets vegne

...

Formand

(*) 24 måneder efter direktivets ikrafttræden.

BILAG I

OVERVÅGNING AF OPFYLDELSEN AF INDSAMLINGSMÅLENE, JF. ARTIKEL 9

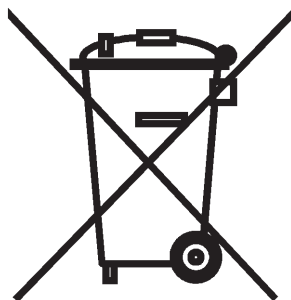
År	Dataindsamling		Beregning	Indberetningskrav
X (*) + 1	—			
X + 2	Salg i år 2 (S2)	—	—	
X + 3	Salg i år 3 (S3)	—	—	
X + 4	Salg i år 4 (S4)	Indsamling i år 4 (C4)	Indsamlingsprocent (CR4) = $3 \cdot C4 / (S2 + S3 + S4)$ (Mål fastsat til 25 %)	
X + 5	Salg i år 5 (S5)	Indsamling i år 5 (C5)	Indsamlingsprocent (CR5) = $3 \cdot C5 / (S3 + S4 + S5)$	CR4
X + 6	Salg i år 6 (S6)	Indsamling i år 6 (C6)	Indsamlingsprocent (CR6) = $3 \cdot C6 / (S4 + S5 + S6)$	CR5
X + 7	Salg i år 7 (S7)	Indsamling i år 7 (C7)	Indsamlingsprocent (CR7) = $3 \cdot C7 / (S5 + S6 + S7)$	CR6
X + 8	Salg i år 8 (S8)	Indsamling i år 8 (C8)	Indsamlingsprocent (CR8) = $3 \cdot C8 / (S6 + S7 + S8)$ (Mål fastsat til 45 %)	CR7
X + 9	Salg i år 9 (S9)	Indsamling i år 9 (C9)	Indsamlingsprocent (CR9) = $3 \cdot C9 / (S7 + S8 + S9)$	CR8
X + 10	Salg i år 10 (S10)	Indsamling i år 10 (C10)	Indsamlingsprocent (CR10) = $3 \cdot C10 / (S8 + S9 + S10)$	CR9
X + 11	Osv.	Osv.	Osv.	CR10
Osv.				

(*) Ved år X forstås det år, hvori den i artikel 23 nævnte dato falder.

BILAG II

**SYMBOLER FOR BATTERIER, AKKUMULATORER OG BATTERIPAKKER, DER SKAL INDSAMLES
SÆRSKILT**

Symbolet til angivelse af »særskilt indsamling« af alle batterier og akkumulatorer består af nedenstående overstregede affaldsbeholder på hjul:

BILAG III

DETALJEREDE KRAV VEDRØRENDE BEHANDLING OG GENVINDING

DEL A: BEHANDLING

1. Behandlingen skal mindst omfatte udtagning af alle væsker og syrer.
2. Behandling og enhver oplagring, herunder midlertidig oplagring, på behandlingsvirksomheder skal finde sted enten på arealer med impermeabel belægning og passende vejrfast overdækning eller i egnede beholdere.

DEL B: GENVINDING

3. Genvindingsprocesser skal mindst nå op på følgende genvindingsmål:
 - a) genvinding af mindst 65 % af gennemsnitsvægten af bly-syre-batterier og -akkumulatorer, herunder genvinding af blyindholdet i så høj en grad, det er teknisk gennemførligt, uden at omkostningerne bliver alt for store
 - b) genvinding af mindst 75 % af gennemsnitsvægten af nikkel-cadmium-batterier og -akkumulatorer, herunder genvinding af cadmiumindholdet, i så høj en grad, det er teknisk gennemførligt, uden at omkostningerne bliver alt for store og
 - c) genvinding af mindst 50 % af gennemsnitsvægten af andre udtjente batterier og akkumulatorer.
-

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Kommissionen vedtog sit forslag ⁽¹⁾ til nyt direktiv om batterier og akkumulatorer i november 2003.

Europa-Parlamentet vedtog sin førstebehandlingsudtalelse i april 2004.

Regionsudvalget vedtog sin udtalelse i april 2004 ⁽²⁾. Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog sin udtalelse i april 2004 ⁽³⁾.

Rådet vedtog sin fælles holdning den 18. juli 2005.

II. MÅL

I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002 af 22. juli 2002 om fastsættelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ⁽⁴⁾ er målet med forslaget til direktiv at:

- begrænse bortskaffelse af udtjente batterier og akkumulatorer
- nedsætte den producerede mængde af farlige batterier og akkumulatorer og
- øge indsamlings- og genvindingsniveauet for udtjente batterier og akkumulatorer.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

1. Generelt

Hovedparten af Europa-Parlamentets førstebehandlingsændringer er indarbejdet i den fælles holdning enten ordret, delvis eller i princippet. Den fælles holdning indeholder mere specifikt flere ændringer i forhold til Kommissionens oprindelige forslag for at gøre de nuværende begrænsninger på brugen af tungmetaller i batterier og akkumulatorer strengere, åbne mulighed for at tage behovet for at gøre disse restriktioner mere omfattende op til fornyet overvejelse, fjerne kravet om tilsyn med fast kommunalt affald og basere indsamlingsmålene på historiske salgstal.

Der er dog en række af Europa-Parlamentets ændringer, som den fælles holdning ikke afspejler, idet Rådet var enig med Kommissionen i, at de var unødvendige og/eller uhensigtsmæssige. Især er Rådet enig med Kommissionen i, at

- ændring 9 er uacceptabel, da den ville være i strid med direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (»WEEE-direktivet«)
- ændring 2, 6, 18, 19, 41, 54, 63 og 65 er unødvendige og kunne være forvirrende eller vanskelige at anvende
- ændring 39, 45, 77, 92 og 101 er uigennemførlige
- ændring 32 og 55 omhandler spørgsmål (pantordninger og finansiering af oplysningskampanjer), som ikke bør reguleres på fællesskabsniveau
- ændring 25, 67 og 68 ikke er acceptable, da man ikke bør forsøge at regulere brændselsceller ved hjælp af det foreslåede direktiv.

Den fælles holdning indeholder også en række andre ændringer end de i Europa-Parlamentets førstebehandlingsudtalelse omhandlede. Substansændringerne gennemgås nedenfor. Hertil kommer en række redaktionelle ændringer, der skal gøre teksten klarere eller sikre direktivets overordnede sammenhæng.

⁽¹⁾ EUT C 96 af 21.4.2004, s. 21.

⁽²⁾ EUT C 121 af 30.4.2004, s. 35.

⁽³⁾ EUT C 117 af 30.4.2004, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT C 242 af 10.9.2002, s. 1.

2. Formål, anvendelsesområde og definitioner (artikel 1, 2 og 3)

Den fælles holdning følger delvis Europa-Parlamentets ændring 7 og 8, idet betragtning 4 indeholder en lignende angivelse af direktivets formål.

Artikel 2 følger i hovedsagen ændring 10, idet den præciserer den foreslåede undtagelse for batterier og akkumulatorer til krigsmateriel og også undtager batterier og akkumulatorer, som anvendes i udstyr beregnet til opsendelse i rummet, fra direktivets anvendelsesområde. Affattelsen af undtagelsen for batterier og akkumulatorer til krigsmateriel er i overensstemmelse med traktatens artikel 296, stk. 1, litra b).

I artikel 2 fastslås det endvidere, at direktivet finder anvendelse med forbehold af direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer (ELV-direktivet) og WEEE-direktivet.

Definitionerne i artikel 3 følger fuldstændig ændring 11, 12, 14, 16 og 21.

I lighed med ændring 85 søger definitionerne i den fælles holdning at undgå, at definitionerne af de tre typer batterier og akkumulatorer (bærbare samt industri- og bil-) overlapper hinanden. De tager også sigte på at sikre, at definitionerne tilsammen omfatter alle batterier og akkumulatorer. I den fælles holdning er det dog den bærbare kategori og ikke industrikategorien, der er standardkategorien. Den fælles holdning forenkler også definitionerne, idet eksemplerne på bærbare batterier og akkumulatorer samt industribatterier og -akkumulatorer udgår. I stedet indeholder betragtning 8 og 9 flere eksempler. Den fælles holdning præciserer endvidere, at bærbare batterier og akkumulatorer skal være forseglede.

Definitionen af »producent« følger delvis ændring 20, idet den omfatter alle batterier og akkumulatorer, som er indbygget i udstyr. Rådet har forenklet definitionen for at sikre, at der for alle batterier, som markedsføres i en medlemsstat, findes en let identificerbar producent i vedkommende medlemsstat. Dette er nødvendigt for at gøre princippet om producentansvar effektivt.

Den fælles holdning følger ikke ændring 22. Den indeholder ikke længere nogen definition af »lukket kredsløb«, da direktivet ikke længere anvender dette begreb. Andre bestemmelser i den fælles holdning tager imidlertid hensyn til det forhold, som ligger til grund for ændringen, idet de præciserer, at uafhængige tredjemænd også må indsamle batterier og akkumulatorer til genvinding.

Den fælles holdning indeholder i forhold til Kommissionens oprindelige forslag tre nye definitioner, som skal præcisere betydningen af udtrykkene »markedsføring«, »erhvervsdrivende« og »batteridrevet håndværktøj«.

3. Tungmetaller (artikel 4)

Den fælles holdning følger delvis Europa-Parlamentets ændring 23 og 82, idet den indeholder en bestemmelse om cadmiumforbud, dog med en række undtagelser, samt om revision heraf med henblik på et eventuelt mere omfattende forbud. Cadmiumforbuddet kommer dog i første omgang ikke til at omfatte batteridrevet håndværktøj. Der kommer ingen restriktioner på brugen af bly. Den særlige revision, der er omhandlet i artikel 4, kommer endvidere kun til at omfatte batteridrevet håndværktøj (selv om artikel 20, stk. 2, litra a), åbner mulighed for endnu en evaluering af, om yderligere restriktioner på brugen af tungmetaller i almindelighed er ønskelige).

Som følge heraf indeholder den fælles holdning intet krav til medlemsstaterne om at føre tilsyn med fast kommunalt affald. Heri følges ændring 1 og 26.

4. Indsamling (artikel 6-9 og bilag I)

Artikel 6 i den fælles holdning fastslår det overordnede princip (at maksimere den særskilte indsamling af batterier og akkumulatorer og minimere bortskaffelse heraf). Dette erstatter det lukkede kredsløbskoncept, som indgik i Kommissionens oprindelige forslag. Den fælles holdning følger derfor ikke Europa-Parlamentets ændring 27.

I artikel 7 tilstræbes en præcisering af mindstekravene til indsamlingsordninger for batterier og akkumulatorer samt af det råderum, medlemsstaterne har til at tage hensyn til nationale forhold og gældende ordninger. Dette vil undtage indsamlingssteder fra godkendelseskrav. Heri følges formålet med ændring 28, 108, 30, 51 og 109, men ikke med ændring 29 og 47 (da et krav til slutbrugere om at bruge indsamlingsfaciliteterne ikke ville kunne håndhæves).

I artikel 9 fastsættes indsamlingsmål, og der gives generel bemyndigelse til at fastsætte overgangsordninger ved udvalgsprocedure. (Dette erstatter de temmelig komplekse regler for fravigelse fra og tilpasning til de i artikel 14 i Kommissionens oprindelige forslag omhandlede indsamlingsmål.) Heri følger den fælles holdning delvis ændring 34-37 og formålet med ændring 66 og 69-76, idet de i artiklen opstillede indsamlingsmål baseres på salgstal, medens der ikke er noget selvstændigt indsamlingsmål for nikkel-cadmium-batterier, og fravigelsesproceduren er mere åben.

Ifølge artiklen skal medlemsstaterne sikre, at der i løbet af de første fire år efter direktivets gennemførelse nås op på en indsamlingsprocent på 25 % af salget. Dette indsamlingsmål stiger til 45 % otte år efter gennemførelsen. Det vil for at sikre lige vilkår for alle være nødvendigt ved udvalgsprocedure at fastlægge en fælles metode til opgørelse af salgstal. Skemaet i bilag I præciserer, hvad medlemsstaterne skal beregne, samt hvornår og hvordan.

5. Behandling, genvinding og bortskaffelse (artikel 10-12 og bilag III)

Den fælles holdning omgrupperer bestemmelserne om behandling, genvinding og bortskaffelse navnlig ved at flytte detaljerede krav og genvindingsmål til et nyt bilag III. Dette er hensigtsmæssigt, da dette gør det muligt på baggrund af den videnskabelige og tekniske udvikling at ændre de detaljerede krav og mål ved udvalgsprocedure.

Bestemmelserne i artikel 10 følger, for så vidt angår anvendelsesområde, terminologi og udvalgsprocedure, stort set Europa-Parlamentets ændring 43, 99 og 100. Den fælles holdning følger endvidere delvis ændring 38, 120, 40 og 95, idet betydningen af bedste tilgængelige teknologi præciseres i betragtningerne, der er fælles bestemmelser for behandling og genvinding, og bilag III kræver, at cadmium og bly under genvindingsprocessen fjernes i så høj grad, som det er teknisk muligt uden alt for store omkostninger.

Den fælles holdning præciserer endvidere, at forbuddet mod bortskaffelse af bil- og industribatterier og -akkumulatorer ved deponering kun finder anvendelse på hele batterier, og ikke på restprodukter. Den fælles holdning tillader dog, under bestemte omstændigheder, bortskaffelse af bærbare batterier, der indeholder tungmetaller, som led i en strategi til udfasning af tungmetaller, eller hvis der ikke findes noget slutmarked, hvorved ændring 33 følges delvis. Den fælles holdning nedsætter genvindingsmålet for andre batterier og akkumulatorer end nikkel-cadmium- og bly-syre batterier fra 55 % til 50 %.

6. Finansiering (artikel 13-15)

I den fælles holdning tilstræbes en præcisering af batteriproducenters finansieringsansvar. Det bestemmes navnlig, at producenter, som også bidrager til ordninger i medfør af ELV- og WEEE-direktiverne, ikke bør betale dobbelt. Ved bestemmelser, der søger at undgå overlapning mellem forskellige ordninger, følger den fælles holdning formålet med Europa-Parlamentets ændring 46. Den følger også ændring 44 og 112, idet den udtrykkeligt fastslår, at producenterne skal finansiere indsamlingsomkostninger, og forbyder, at omkostningerne gøres synlige for slutbrugere.

Den fælles holdning indeholder kun mindstekrav, således at der er råderum for nationale ordninger. Der er ingen udtrykkelige bestemmelser om historisk affald. Heri følges ændring 48, 49, 50 og 103 derfor ikke. Artikel 13 finder imidlertid anvendelse på alle batterier, som bliver til affald efter direktivets gennemførelse, uanset hvornår de er blevet markedsført.

Med henblik på at give yderligere fleksibilitet åbner artikel 15 mulighed for minimumsregler for mindre producenter. Disse regler kan opstilles ved udvalgsprocedure, hvis anvendelsen af producentansvarsreglerne skulle skabe praktiske problemer for producenter, som håndterer et meget lille antal batterier eller akkumulatorer.

7. Slutbrugeroplysning (artikel 17 og 18 samt bilag II)

Den fælles holdning indeholder ingen andre større ændringer af bestemmelserne om oplysninger til slutbrugere end sådanne, som er nødvendige for fuldstændig eller delvis at implementere Europa-Parlamentets ændring 4, 52, 53, 56, 57, 59-62, 64 og 78-81. Ændring 5 og 58 er ikke indarbejdet, da Rådet ikke finder, at det er hensigtsmæssigt at kræve mærkning for at angive batteriers og akkumulatorers kapacitet.

8. Rapport og revision (artikel 19 og 20)

Den fælles holdning adskiller kravene til rapport og revision. Således stilles der i direktivet kun krav om en generel revision, medens der regelmæssigt skal aflægges rapport om direktivets gennemførelse.

9. Andet

Dertil kommer, at den fælles holdning

- i stedet for de generelle indtrængende opfordringer til øget miljøfremme, som var indeholdt i artikel 5 og 17 i Kommissionens oprindelige forslag, men som det er umuligt at håndhæve, i artikel 19, stk. 3, indeholder konkrete indberetningskrav, og præamblen indeholder generelle tilskyndelser (hvilket delvis følger Europa-Parlamentets ændring 24)
- udskyder gennemførelsesdatoen en smule (artikel 23) og
- begrænser rækkevidden af de frivillige aftaler om indsamlingsordninger, eksport og slutbrugeroplysning (artikel 24).

IV. KONKLUSION

Rådet finder, at den fælles holdning indeholder en række velafvejede foranstaltninger, som vil bidrage til beskytte miljøet uden at medføre urimelige sociale og økonomiske omkostninger. Rådet ser frem til en konstruktiv debat med Europa-Parlamentet med henblik på en hurtig vedtagelse af direktivet.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 31/2005

fastlagt af Rådet den 18. juli 2005

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2005 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer

(2005/C 264 E/02)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabets lovgivning på miljøområdet tager sigte på at bidrage til bl.a. bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten og beskyttelse af menneskers sundhed.
- (2) Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ⁽³⁾ understreger, at det er vigtigt at give offentligheden tilstrækkelige miljøoplysninger og reelle muligheder for at deltage i beslutningsprocessen på miljøområdet for derved at fremme ansvarlighed og gennemsigtighed i beslutningsprocessen og bidrage til offentlighedens bevidsthed om og støtte til de afgørelser, der træffes. Programmet tilskynder — ligesom de tidligere programmer ⁽⁴⁾ — endvidere til en mere effektiv gennemførelse og anvendelse af Fællesskabets lovgivning om miljøbeskyttelse, herunder håndhævelse af fællesskabsreglerne og indgreb mod overtrædelser af Fællesskabets miljølovgivning.
- (3) Den 25. juni 1998 undertegnede Fællesskabet den af De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (UNECE) udarbejdede konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (i det følgende benævnt »Århus-konventionen«). Fællesskabet godkendte Århus-konventionen den 17. februar 2005. Fællesskabsrettens bestemmelser bør bringes i overensstemmelse med konventionen.

- (4) Fællesskabet har allerede vedtaget lovgivning, der er i stadig udvikling og bidrager til at nå Århus-konventionens mål. Der bør træffes foranstaltninger, så konventionens krav kommer til at gælde for Fællesskabets institutioner og organer.

- (5) Det er hensigtsmæssigt at behandle Århus-konventionens tre søjler — adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser og adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet — i én enkelt retsakt og fastsætte fælles bestemmelser vedrørende mål og definitioner. Dette bidrager til at rationalisere lovgivningen og øge gennemsigtigheden af de gennemførelsesforanstaltninger, der træffes med hensyn til Fællesskabets institutioner og organer.

- (6) Som generelt princip gælder de rettigheder, som Århus-konventionens tre søjler sikrer uden forskelsbehandling på grundlag af statsborgerskab, nationalitet eller bopæl/hjemsted.

- (7) I Århus-konventionen defineres offentlige myndigheder bredt, idet det grundlæggende begreb er, at enkeltpersoner og disses organisationer bør have rettigheder i alle tilfælde, hvor der udøves offentlig myndighed. Det er derfor nødvendigt, at de fællesskabsinstitutioner og -organer, som denne forordning omfatter, defineres på samme brede og funktionelle måde. I overensstemmelse med Århus-konventionen kan Fællesskabets institutioner og organer udelukkes fra konventionens anvendelsesområde, når de handler som dømmende eller lovgivende myndighed. For at sikre overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽⁵⁾ bør bestemmelserne om adgang til miljøoplysninger dog gælde for Fællesskabets institutioner og organer, når disse handler som lovgivende myndighed.

⁽¹⁾ EUT C 117 af 30.4.2004, s. 52.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 31.3.2004 (EUT C 123 E af 29.4.2004, s. 612), Rådets fælles holdning af 18.6.2005 og Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram (EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Fællesskabets fjerde miljøhandlingsprogram (EFT C 328 af 7.12.1987, s. 1) og Fællesskabets femte miljøhandlingsprogram (EFT C 138 af 17.5.1993, s. 1).

⁽⁵⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

- (8) Definitionen af miljøoplysninger i denne forordning omfatter oplysninger i enhver form om miljøets tilstand. Denne definition, som er afstemt med definitionen i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger ⁽¹⁾, har samme indhold som definitionen i Århus-konventionen. Definitionen af »dokument« i forordning (EF) nr. 1049/2001 omfatter miljøoplysninger som defineret i nærværende forordning.
- (9) Det er hensigtsmæssigt, at denne forordning indeholder en definition af planer og programmer, der tager højde for bestemmelserne i Århus-konventionen, i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der følges i forbindelse med medlemsstaternes forpligtelser i henhold til gældende fællesskabsret. Planer og programmer på miljøområdet bør defineres i forhold til deres bidrag til opfyldelsen af eller deres forventede betydelige indvirkning på opfyldelsen af målene for Fællesskabets miljøpolitik. Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram opstiller målene for Fællesskabets miljøpolitik og foranstaltninger til opfyldelse af disse mål for en tiårig periode fra den 22. juli 2002. Når nævnte program udløber, bør et efterfølgende miljøhandlingsprogram vedtages.
- (10) Miljølovgivningen er i stadig udvikling, og definitionen af miljølovgivning bør derfor henvise til målene for Fællesskabets politik på miljøområdet som fastsat i traktaten.
- (11) Individuelle forvaltningsakter bør kunne underkastes intern prøvelse, hvis de har bindende og ekstern virkning. Tilsvarende bør administrative undladelser kunne underkastes prøvelse, hvis der i henhold til miljølovgivningen er pligt til at udstede en forvaltningsakt. Da forvaltningsakter udstedt af en fællesskabsinstitution eller -organ, der handler som dømmende eller lovgivende myndighed, kan udelukkes fra denne forordning, bør det samme være tilfældet for andre undersøgelsesprocedurer, hvor fællesskabsinstitutionen eller -organet handler som administrativ prøvelsesinstans i henhold til traktatens bestemmelser.
- (12) Århus-konventionen indeholder krav om offentlighedens adgang til miljøoplysninger, enten på anmodning eller gennem aktiv formidling ved de myndigheder, der er omfattet af konventionen. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen samt på agenturer og lignende organer, der er oprettet ved en fællesskabsretsakt. Der opstilles heri regler for disse institutioner, der i vid udstrækning stemmer overens med Århus-konventionens bestemmelser. Det er nødvendigt at udvide anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001 til at omfatte alle andre fællesskabsinstitutioner og -organer.
- (13) Når Århus-konventionen indeholder bestemmelser, der ikke helt eller delvis genfindes i forordning (EF) nr. 1049/2001, må dette afhjælpes i nærværende forordning, navnlig for så vidt angår indsamling og formidling af miljøoplysninger.
- (14) Hvis offentlighedens ret til adgang til miljøoplysninger skal være reel, er det afgørende, at miljøoplysningerne er af god kvalitet. Der bør derfor indføres regler, der forpligter fællesskabsinstitutioner og -organer til at sikre en sådan kvalitet.
- (15) Undtagelserne i forordning (EF) nr. 1049/2001 bør finde tilsvarende anvendelse på anmodninger om adgang til miljøoplysninger i henhold til nærværende forordning. Grundene til afslag for så vidt angår adgang til miljøoplysninger bør fortolkes restriktivt, idet der tages hensyn til den offentlige interesse, der tilgodeses ved oplysningernes udbredelse, og til, hvorvidt de oplysninger, der anmodes om, vedrører emissioner til miljøet. Begrebet »forretningsmæssige interesser« dækker aftaler om tavshedspligt indgået af institutioner eller organer, der handler som bank.
- (16) Ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2119/98/EF af 24. september 1998 om oprettelse af et net til epidemiologisk overvågning af og kontrol med overførbare sygdomme i Fællesskabet ⁽²⁾ er der allerede oprettet et net på fællesskabsplan til fremme af samarbejde og samordning mellem medlemsstaterne med bistand fra Kommissionen med henblik på bedre forebyggelse af og kontrol i Fællesskabet med en række overførbare sygdomme. Ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1786/2002/EF ⁽³⁾ er der fastlagt et program for Fællesskabets indsats inden for folkesundhed, som supplerer de nationale politikker. Dette program sigter bl.a. mod at højne oplysnings- og vidensniveauet med henblik på at udbygge folkesundheden og forbedre mulighederne for at reagere hurtigt og med en koordineret indsats på sundhedsrisici, og disse mål er klart i overensstemmelse med Århus-konventionens krav. Denne forordning bør derfor ikke berøre beslutning nr. 2119/98/EF og afgørelse nr. 1786/2002/EF.

⁽¹⁾ EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.

⁽²⁾ EFT L 268 af 3.10.1998, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 271 af 9.10.2002, s. 1. Ændret ved afgørelse nr. 786/2004/EF (EUT L 138 af 30.4.2004, s. 7).

(17) I henhold til Århus-konventionen skal parterne fastsætte foranstaltninger med henblik på offentlighedens deltagelse ved udarbejdelsen af planer og programmer på miljøområdet. Sådanne foranstaltninger skal omfatte rimelige tidsfrister for underretning af offentligheden om den pågældende beslutningsproces på miljøområdet. Hvis offentligheden reelt skal kunne deltage, skal deltagelsen finde sted på et tidligt tidspunkt, hvor alle muligheder står åbne. Når fællesskabsinstitutioner og -organer fastsætter bestemmelser om offentlighedens deltagelse, bør de udpege den del af offentligheden, der kan deltage.

(18) Århus-konventionens artikel 9, stk. 3, indeholder bestemmelser om adgang til retslige eller andre prøvesprocedurer med henblik på at anfægte private personers og offentlige myndigheders handlinger og undladelser, der er i strid med lovgivning vedrørende miljøet. Bestemmelser om adgang til klage og domstolsprøvelse bør være forenelige med traktaten. Det er i denne forbindelse hensigtsmæssigt, at denne forordning kun regulerer offentlige myndigheders handlinger og undladelser.

(19) For at sikre tilstrækkelige og effektive retsmidler, herunder retsmidler ved De Europæiske Fællesskabers Domstol i henhold til de relevante bestemmelser i traktaten, bør den fællesskabsinstitution eller det fællesskabsorgan, som har udstedt den anfægtede forvaltningsakt, eller som i tilfælde af en påstået administrativ undladelse har undladt at handle, have mulighed for på ny at overveje sin afgørelse eller for at handle, hvis der er tale om undladelse.

(20) Ikke-statslige organisationer, der er aktive på miljøbeskyttelsesområdet, og som opfylder visse kriterier, der navnlig sikrer, at de er uafhængige organisationer, hvis primære mål er at fremme miljøbeskyttelse, bør have ret til at anmode om intern prøvelse på fællesskabsplan af forvaltningsakter, der er udstedt af en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan eller undladelser i henhold til miljølovgivningen med det formål at få denne institution eller dette organ til på ny at overveje sagen.

(21) Hvis tidligere indgivne anmodninger om intern prøvelse ikke har ført til det ønskede resultat, bør den berørte ikke-statslige organisation kunne anlægge sag ved Domstolen i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaten.

(22) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og de principper, der er anerkendt i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og afspejlet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 37 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

1. Denne forordning har til formål at bidrage til opfyldelsen af forpligtelserne i henhold til UNECE-konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, i det følgende benævnt »Århus-konventionen«, idet den fastsætter regler for, hvordan Århus-konventionens bestemmelser skal anvendes på fællesskabsinstitutioner og -organer, navnlig ved:

a) at sikre retten til offentlig adgang til miljøoplysninger, som fællesskabsinstitutioner eller -organer modtager eller tilvejebringer, og som er i sådanne institutioner eller organers besiddelse, og at opstille de grundlæggende vilkår og betingelser samt konkrete ordninger for udøvelsen af denne ret

b) at sikre, at miljøoplysninger gradvis stilles til rådighed for og formidles til offentligheden med henblik på at sikre, at miljøoplysninger i videst muligt omfang systematisk stilles til rådighed for og formidles til offentligheden. Med henblik herpå skal navnlig anvendelsen af computertelekommunikation og/eller elektronisk teknologi, når en sådan er til rådighed, fremmes

c) at give mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med planer og programmer på miljøområdet

d) at give adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på fællesskabsplan på de betingelser, der fastsættes i denne forordning.

2. Ved anvendelsen af denne forordning bestræber fællesskabsinstitutioner og -organer sig på at yde offentligheden assistance til og vejledning i at søge adgang til oplysninger, at deltage i beslutningsprocesser og at søge adgang til domstolsprøvelse på miljøområdet.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

a) »den informationssøgende«: enhver fysisk eller juridisk person, der anmoder om miljøoplysninger

- b) »offentligheden«: en eller flere fysiske eller juridiske personer samt foreninger, organisationer eller grupper bestående af sådanne personer
- c) »fællesskabsinstitutioner eller -organer«: offentlige institutioner, organer, kontorer eller agenturer, som er oprettet ved eller på grundlag af traktaten, medmindre de handler som dømmende eller lovgivende myndighed. Bestemmelserne i afsnit II gælder dog for fællesskabsinstitutioner eller -organer, der handler som lovgivende myndighed.
- d) »miljøoplysninger«: alle oplysninger i skriftlig form, i billed- eller lydform eller i elektronisk eller en hvilken som helst anden fysisk form om:
- i) tilstanden i miljøelementer som f.eks. luft og atmosfære, vand, jord, landskaber og naturområder, herunder vådområder, kyst- og havområder, biologisk mangfoldighed og dennes enkelte bestanddele, herunder genetisk modificerede organismer, og vekselvirkningen mellem disse elementer
 - ii) faktorer som f.eks. stoffer, energi, støj, stråling eller affald, herunder radioaktivt affald, emissioner, udledninger og andre udslip i miljøet, der påvirker eller vil kunne påvirke de i nr. i) nævnte miljøelementer
 - iii) foranstaltninger (herunder administrative foranstaltninger) såsom politikker, lovgivning, planer, programmer, miljøaftaler og aktiviteter, der påvirker eller kan påvirke de enkelte i nr. i) og ii) nævnte elementer og faktorer, samt foranstaltninger og aktiviteter, der har til formål at beskytte disse miljøelementer
- iv) rapporter om gennemførelse af miljølovgivningen
- v) rentabilitetsberegninger og andre økonomiske analyser og forudsætninger, som er anvendt i forbindelse med de i nr. iii) nævnte foranstaltninger og aktiviteter, og
- vi) menneskers sundheds- og sikkerhedstilstand, herunder, hvor det er relevant, forurening af fødekæden, menneskers levevilkår, kulturminde og bygningsværker, i det omfang de påvirkes af eller kan påvirkes af de enkelte i nr. i) nævnte miljøelementers tilstand, eller via disse elementer af de i nr. ii) og iii) nævnte forhold
- e) »planer og programmer på miljøområdet«: planer og programmer,
- i) som udarbejdes og i givet fald vedtages af en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan
 - ii) som kræves ifølge love og administrative bestemmelser, og
 - iii) som bidrager til eller som kan ventes at få betydelig indvirkning på opfyldelsen af Fællesskabets miljøpolitiske mål, som opstillet i Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram eller i efterfølgende generelle miljøhandlingsprogrammer.
- Generelle miljøhandlingsprogrammer betragtes også som planer og programmer på miljøområdet.
- Denne definition omfatter ikke finans-, bank- eller budgetrelaterede planer og programmer, dvs. planer og programmer, som fastsætter, hvordan bestemte projekter og aktiviteter skal finansieres, eller som vedrører de foreslåede årlige budgetter, og heller ikke en fællesskabsinstitutioners eller et fællesskabsorgans interne arbejdsprogrammer eller beredskabsplaner og -programmer, der udelukkende tager sigte på civilbeskyttelse
- f) »miljølovgivning«: fællesskabslovgivning, der uanset retsgrundlaget bidrager til forfølgelse af målene for Fællesskabets politik på miljøområdet som anført i traktaten: bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, beskyttelse af menneskers sundhed, en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne og fremme på internationalt plan af foranstaltninger til løsning af de regionale og globale miljøproblemer
- g) »forvaltningsakt«: enhver individuel foranstaltning i henhold til miljølovgivningen, der træffes af en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan, og som har bindende og eksterne virkninger
- h) »administrativ undladelse«: en fællesskabsinstitutioners eller et fællesskabsorgans undladelse af at udstede en forvaltningsakt som defineret i litra g).
2. Forvaltningsakter og administrative undladelser omfatter ikke en fællesskabsinstitutioners eller et fællesskabsorgans foranstaltninger eller undladelser, når det handler i egenskab af administrativ prøvelsesinstans, f.eks. i medfør af:
- a) traktatens artikel 81, 82, 86 og 87 (konkurrenceregler)
 - b) traktatens artikel 226 og 228 (traktatbrudssager)
 - c) traktatens artikel 195 (ombudsmandssager)
 - d) traktatens artikel 280 (sager ved Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)).

AFSNIT II

ADGANG TIL MILJØOPLYSNINGER

Artikel 3

Anvendelse af forordning (EF) nr. 1049/2001

Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på enhver anmodning fremsat af en informationssøgende om adgang til miljøoplysninger, der er i fællesskabsinstitutioners eller -organers besiddelse, uden forskelsbehandling på grundlag af statsborgerskab, nationalitet eller bopæl og, for juridiske personers vedkommende, uden forskelsbehandling på grundlag af det sted, hvor de har deres vedtægtsmæssige hjemsted eller det reelle center for deres virksomhed.

Ved anvendelsen af nærværende forordning forstås ved »institutioner« i forordning (EF) nr. 1049/2001 »fællesskabsinstitutioner eller -organer«.

Artikel 4

Indsamling og formidling af miljøoplysninger

1. Fællesskabsinstitutioner og -organer ordner de miljøoplysninger, som er relevante for deres funktioner, og som de er i besiddelse af, på en sådan måde, at oplysningerne aktivt og systematisk kan formidles til offentligheden, navnlig ved hjælp af computertelekommunikation og/eller elektronisk teknologi, i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1 og 2, og artikel 12 i forordning (EF) nr. 1049/2001. De sikrer, at disse miljøoplysninger gradvis stilles til rådighed i elektroniske databaser, som er let tilgængelige for offentligheden gennem offentlige telekommunikationsnet. I dette øjemed lægger de de miljøoplysninger, de er i besiddelse af, ud på databaser og udstyrer disse med søgeværktøjer og andre former for software, der kan hjælpe offentligheden med at finde de ønskede oplysninger.

De oplysninger, der stilles til rådighed ved hjælp af computertelekommunikation og/eller elektronisk teknologi, omfatter ikke nødvendigvis oplysninger, der er indsamlet før denne forordnings ikrafttræden, medmindre de allerede er til rådighed i elektronisk form.

Fællesskabsinstitutioner og -organer træffer alle rimelige foranstaltninger for at vedligeholde miljøoplysninger, som de er i besiddelse af, i en form eller et format, som er let at reproducere og let tilgængelig via computertelekommunikation eller andre elektroniske medier.

2. De miljøoplysninger, som skal stilles til rådighed og formidles, ajourføres i relevant omfang. Ud over de dokumenter, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2 og 3, og i artikel 13, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001, omfatter databaserne eller registrene følgende:

a) internationale traktater, konventioner eller aftaler og fællesskabslovgivning om eller vedrørende miljøet samt politikker, planer og programmer på miljøområdet

b) statusrapporter om implementeringen af de i litra a) omhandlede tekster, når de er udarbejdet eller opbevares i elektronisk form af fællesskabsinstitutioner eller -organer

c) rapporter om miljøets tilstand som omhandlet i stk. 4

d) data eller oversigter over data fra overvågning af aktiviteter, der påvirker eller vil kunne påvirke miljøet

e) tilladelser, som kan have væsentlig indvirkning på miljøet, og miljøaftaler eller en henvisning til det sted, hvor oplysningerne kan rekvireres eller findes

f) miljøkonsekvens- og risikovurderinger vedrørende miljøelementer eller en henvisning til det sted, hvor oplysningerne kan rekvireres eller findes.

3. Fællesskabsinstitutioner og -organer kan, hvor det er hensigtsmæssigt, opfylde kravene i stk. 1 og 2 ved at oprette link til internetsider, hvor oplysningerne kan findes.

4. Kommissionen sørger for, at der med jævne mellemrum, der ikke overstiger fire år, offentliggøres og udsendes en rapport om miljøets tilstand, som indeholder oplysninger om miljøkvaliteten og belastningen af miljøet.

Artikel 5

Miljøoplysningernes kvalitet

1. Fællesskabsinstitutioner og -organer sikrer så vidt muligt, at alle oplysninger, der indsamles af dem, er ajourførte, nøjagtige og sammenlignelige.

2. Fællesskabsinstitutioner og -organer skal, hvis der anmodes om det, underrette den informationssøgende om, hvor vedkommende kan finde oplysninger om de målingsmetoder, herunder fremgangsmåderne for analyser, prøveudtagninger og forbehandling af prøver, der er anvendt ved tilvejebringelsen af oplysningerne, hvis sådanne oplysninger er til rådighed. Alternativt kan de henvise til den anvendte standardprocedure.

Artikel 6

Anvendelse af undtagelser for så vidt angår anmodninger om adgang til miljøoplysninger

1. For så vidt angår artikel 4, stk. 2, første led, i forordning (EF) nr. 1049/2001 anses der at foreligge en mere tungtvejende offentlig interesse i oplysningernes udbredelse, når de oplysninger, der anmodes om, vedrører emissioner til miljøet. For så vidt angår de andre undtagelser, der er fastsat i artikel 4, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001, tages det ved vurderingen af, hvorvidt der foreligger en mere tungtvejende offentlig interesse i oplysningernes udbredelse, særligt i betragtning, at de oplysninger, der anmodes om, vedrører emissioner til miljøet.

2. Ud over i de tilfælde, der er fastsat i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan fællesskabsinstitutioner og -organer afslå adgang til miljøoplysninger, såfremt udbredelsen af oplysningerne vil kunne have en ugunstig indvirkning på beskyttelsen af det miljø, oplysningerne vedrører, som f.eks. ynglesteder for sjældne arter.

3. Når en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan er i besiddelse af miljøoplysninger, som hidrører fra en medlemsstat, rådfører institutionen eller organet sig med den pågældende medlemsstat og anvender eventuelle relevante undtagelser i henhold til fællesskabsretten. Institutionen eller organet udleverer oplysningen, hvis der ikke gælder nogen undtagelser.

Artikel 7

Anmodninger om adgang til miljøoplysninger, som ikke er i en fællesskabsinstitutions eller et fællesskabsorgans besiddelse

Modtager fællesskabsinstitutioner eller -organer en anmodning om adgang til miljøoplysninger, som ikke er i deres besiddelse, oplyser de hurtigst muligt den informationssøgende om, hvilken fællesskabsinstitution eller hvilket fællesskabsorgan eller hvilken offentlig myndighed som omhandlet i direktiv 2003/4/EF den pågældende efter deres mening kan rette henvendelse til for at få adgang til de ønskede oplysninger, eller de videresender anmodningen til vedkommende fællesskabsinstitution, fællesskabsorgan eller offentlige myndighed og underretter den informationssøgende herom.

Artikel 8

Samarbejde

I tilfælde af en overhængende trussel mod menneskers sundhed eller miljøet, uanset om den skyldes menneskelige aktiviteter eller naturlige årsager, samarbejder fællesskabsinstitutioner og -organer på anmodning af offentlige myndigheder som omhandlet i direktiv 2003/4/EF med og bistår disse offentlige myndigheder, så de straks og uden ophold til den del af offentligheden, der kan blive berørt af truslen, kan udsende alle miljøoplysninger, der kan sætte den i stand til at træffe forholdsregler, der kan forebygge eller begrænse følgerne af truslen, såfremt disse oplysninger er i fællesskabsinstitutionernes eller -organernes og/eller de pågældende offentlige myndigheders besiddelse eller opbevares for dem.

Anvendelsen af stk. 1 berører ikke særlige forpligtelser i medfør af fællesskabslovgivningen, særlig beslutning nr. 2119/98/EF og afgørelse nr. 1786/2002/EF.

AFSNIT III

OFFENTLIG DELTAGELSE I FORBINDELSE MED PLANER OG PROGRAMMER PÅ MILJØOMRÅDET

Artikel 9

1. Fællesskabsinstitutioner og -organer giver gennem passende praktiske og/eller andre foranstaltninger offentligheden mulighed for på et tidligt tidspunkt og reelt at deltage i udarbejdelsen, ændringen eller revisionen af planer og

programmer på miljøområdet på et tidspunkt, hvor alle muligheder stadig er åbne. Navnlig skal Kommissionen, når den udarbejder et forslag til en sådan plan eller et sådant program, som skal forelægges andre fællesskabsinstitutioner eller -organer til afgørelse, give mulighed for, at offentligheden kan deltage i denne forberedende fase.

2. Fællesskabsinstitutioner og -organer udpeger den del af offentligheden, der berøres eller vil kunne blive berørt af eller har en interesse i en plan eller et program som omhandlet i stk. 1, idet der tages hensyn til målene for denne forordning.

3. Fællesskabsinstitutioner og -organer sikrer, at den i stk. 2 omhandlede offentlighed ved offentlig bekendtgørelse eller på anden passende måde, f.eks. via elektroniske medier, hvis sådanne er til rådighed, informeres om:

- udkastet til forslaget, hvis et sådant foreligger
- miljøoplysningerne eller miljøvurderingen vedrørende den plan eller det program, der er under udarbejdelse, hvis sådanne informationer foreligger, og
- de praktiske foranstaltninger med henblik på offentlighedens deltagelse, herunder:
 - hos hvilken administrativ enhed de relevante oplysninger kan indhentes
 - til hvilken administrativ enhed kommentarer, udtalelser og spørgsmål kan rettes, og
 - rimelige tidsfrister, der giver offentligheden tilstrækkelig tid til at informere sig og forberede sig og til reelt at deltage i miljøbeslutningsprocessen.

4. Der fastsættes en frist på mindst fire uger for modtagelse af kommentarer. Når der organiseres møder eller høringer, gives der meddelelse herom mindst fire uger forinden. Fristerne kan afkortes i forbindelse med hastesager eller i tilfælde, hvor offentligheden allerede har haft mulighed for at kommentere den pågældende plan eller det pågældende program.

AFSNIT IV

INTERN PRØVELSE OG ADGANG TIL KLAGE OG DOMSTOLSPRØVELSE

Artikel 10

Anmodning om intern prøvelse af forvaltningsakter

1. Enhver ikke-statslig organisation, der opfylder kriterierne i artikel 11, kan indgive anmodning om intern prøvelse til den fællesskabsinstitution eller det fællesskabsorgan, som har udstedt en forvaltningsakt i henhold til miljølovgivningen, eller, i tilfælde af en påstået administrativ undladelse, burde have udstedt en sådan akt.

En sådan anmodning skal indgives skriftligt inden for en frist på højst fire uger efter udstedelsen, meddelelsen eller offentliggørelsen af forvaltningsakten, idet det seneste tidspunkt lægges til grund, eller, i tilfælde af en påstået undladelse, inden fire uger efter det tidspunkt, hvor forvaltningsakten var påkrævet. I anmodningen angives grundene til, at der anmodes om intern prøvelse.

2. Fællesskabsinstitutionen eller -organet som omhandlet i stk. 1 behandler enhver sådan anmodning, medmindre den er klart ubegrundet. Institutionen eller organet giver et begrundet skriftligt svar hurtigst muligt og senest 12 uger efter modtagelsen af anmodningen.

3. Er fællesskabsinstitutionen eller -organet trods den fornødne omhu ikke i stand til at behandle en anmodning i overensstemmelse med stk. 2, underretter den eller det snarest muligt og senest inden for den i stk. 2 nævnte frist den ikke-statslige organisation, som har indgivet anmodningen, om grundene til, at den ikke har behandlet denne, og oplyser, hvornår den påregner at gøre det.

Fællesskabsinstitutionen eller -organet behandler dog under alle omstændigheder anmodningen inden for en frist på 18 uger efter modtagelsen heraf.

Artikel 11

Kriterier for prøvelsesret på fællesskabsplan

1. En ikke-statslig organisation har ret til at indgive anmodning om intern prøvelse i henhold til artikel 10, forudsat:
 - a) at den er en uafhængig juridisk person, der ikke arbejder med gevinst for øje, i henhold til en medlemsstats nationale lovgivning eller praksis
 - b) at dens primære erklærede mål er at fremme miljøbeskyttelse inden for rammerne af miljølovgivningen
 - c) at den har eksisteret i mere end to år og aktivt forfølger sit mål som omhandlet i litra b)
 - d) at genstanden for anmodningen om intern prøvelse er omfattet af organisationens mål og aktiviteter.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

...

Formand

2. Kommissionen vedtager de bestemmelser, der er nødvendige for at sikre en gennemsigtig og konsekvent anvendelse af de kriterier, der er anført i stk. 1.

Artikel 12

Sagsanlæg ved Domstolen

1. En ikke-statslig organisation, som har indgivet anmodning om intern prøvelse i henhold til artikel 10, kan anlægge sag ved Domstolen i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaten.
2. Når fællesskabsinstitutionen eller -organet undlader at handle i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2 eller 3, kan den ikke-statslige organisation anlægge sag ved Domstolen i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i traktaten.

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 13

Gennemførelsesforanstaltninger

Fællesskabsinstitutionerne og -organerne tilpasser om nødvendigt deres forretningsorden til denne forordning. Disse tilpasninger har virkning fra ... (*).

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra ... (**).

På Rådets vegne

...

Formand

(*) p.m.
(**) p.m.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Kommissionen vedtog sit forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer den 28. oktober 2003.

Europa-Parlamentet vedtog sin førstebehandlingsudtalelse under mødeperioden den 29. marts-1. april 2004.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog sin udtalelse den 29. april 2004 ⁽¹⁾.

Rådet vedtog sin fælles holdning den 18. juli 2005.

II. FORMÅL

Formålet med forordningen er at anvende Århus-konventionens principper på Fællesskabets institutioner og organer ved at indføre en ramme af krav på fællesskabsplan for adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet. Forordningen bidrager derfor til forfølgelse af målene for Fællesskabets miljøpolitik som anført i artikel 174, stk. 1, i EF-traktaten. Endelig vil vedtagelsen af forordningen vise globalt, at Det Europæiske Fællesskab er fast besluttet på at leve op til sit ansvar på miljøområdet.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

1. Generelle spørgsmål

En række af Europa-Parlamentets førstebehandlingsændringer er blevet indarbejdet i den fælles holdning enten ordret, delvis eller i princippet. Især er de proceduremæssige krav, som Fællesskabets institutioner og organer skal opfylde med hensyn til oplysning af offentligheden og offentlig deltagelse i beslutningsprocesser, blevet præciseret og styrket. Med hensyn til adgang til klage og domstolsprøvelse er kriterierne for retten til indgive anmodning om intern prøvelse blevet forenklet. Det kræves nu ikke længere, at kvalificerede organer (nu defineret som ngo'er, der opfylder de relevante kriterier) er aktive på fællesskabsplan som sådan, men eventuelle anmodninger skal vedrøre spørgsmål på fællesskabsplan, dvs. være i overensstemmelse med definitionen af miljølovgivning i artikel 2, litra f).

Andre ændringer er derimod ikke blevet afspejlet i den fælles holdning, fordi Rådet fandt, at de var unødvendige og/eller uønskelige, eller fordi bestemmelser fra Kommissionens oprindelige forslag var blevet slettet eller stærkt omarbejdet.

Den fælles holdning indeholder også andre ændringer end dem fra Europa-Parlamentets førstebehandlingsudtalelse. Desuden er der foretaget en række redaktionelle ændringer for at gøre teksten klarere eller at sikre den generelle sammenhæng i forordningen.

2. Specifikke spørgsmål

Rådet fandt især,

- at ændring 39, 40 og 41 ikke kunne accepteres, fordi bæredygtig udvikling ligger uden for konventionens anvendelsesområde og ikke er på linje med artikel 174 i EF-traktaten med hensyn til miljøpolitikens mål

⁽¹⁾ EUT C 117 af 30.4.2004, s. 52.

- at ændring 1 var dækket af ordlyden i betragtning 7
- at ændring 56 kunne have skabt en overlappende undtagelsesordning: Forordning (EF) nr. 1049/2001 udgør en tilstrækkelig ramme til at sikre opfyldelse af konventionen
- at ændring 3, 7 og 10 gik ud over kravene i Århus-konventionen og derfor var unødvendige for at sikre opfyldelse
- at ændring 5 ikke var forbundet med nogen specifik bestemmelse i forordningen; ønsket om at strømline procedurerne opfyldes især af artikel 10-12 i den fælles holdning
- at ændring 8 og 44 ikke længere var relevante, da begrebet »kvalificeret organ« er udgået af teksten
- at ændring 9 ikke kunne accepteres, fordi definitionen af »miljøoplysninger« i den fælles holdning er taget fra direktiv 2003/4/EF om offentlig adgang til miljøoplysninger
- at ændring 16 gik ud over bestemmelserne om formidling af oplysninger i direktiv 2003/4/EF og ville have medført unødvendige administrative byrder
- at ændring 17 og 19 var en gentagelse af bestemmelser, som allerede er klare i forordning (EF) nr. 1049/2001
- at ændring 21, 22 og 23 forekom for normative: Det bør overlades til institutioner og organer at bestemme, hvordan de ønsker at tage hensyn til resultaterne af den offentlige deltagelse, på grundlag af de generelle principper, som er fastlagt i forordningen
- at ændring 25 ikke kunne accepteres, fordi den kunne have sinket procedurerne betydeligt
- at ændring 30, 42, 47, 48, 49, 50, 52 og 53 var uacceptable, eftersom Århus-konventionen overlader det til parterne at fastlægge de nærmere bestemmelser for adgang til klage og domstolsprøvelse. Bortset fra at begrænse begrebet »kvalificeret organ« til ngo'er, der opfylder en række betingelser, holder den fælles holdning sig nøje til bestemmelserne i artikel 230, stk. 4, og artikel 232, stk. 2, i EF-traktaten, som er tilstrækkelige til at sikre opfyldelse
- at ændring 51 var unødvendig, fordi de nærmere bestemmelser om adgang til Ombudsmanden som fastlagt i artikel 195 i EF-traktaten er tilstrækkelige til at sikre opfyldelse af konventionen og derfor ikke bør ændres
- at visse elementer i ændring 33, 35 og 58 kunne accepteres. En henvisning til bæredygtig udvikling blev dog anset for uhensigtsmæssig i den foreliggende kontekst under hensyn til definitionen af miljølovgivning, jf. forklaringen ovenfor i forbindelse med ændring 39, 40 og 41. Desuden sikrer den fælles holdning, at man med kriterier for retten til at indgive en anmodning (nu artikel 11) undgår retlig uklarhed
- at ændring 36 ikke længere var relevant, da den tilsvarende artikel er blevet slettet (artikel 13 i det oprindelige forslag), og den tidligere artikel 12 (nu artikel 11) er blevet omformuleret
- at ændring 37 og 38 burde afvises, fordi ikke alle fællesskabsinstitutioner og -organer automatisk vil skulle tilpasse deres forretningsorden. Skulle det være nødvendigt, bør de have tilstrækkelig tid til det og derefter tid til at bringe den nye forordning i anvendelse.

IV. KONKLUSION

Rådet mener, at den fælles holdning udgør en afbalanceret pakke af foranstaltninger, som vil bidrage til forfølgelse af målene for Fællesskabets miljøpolitik som anført i artikel 174, stk. 1, i EF-traktaten og samtidig sikre opfyldelse af kravene i Århus-konventionen og forenelighed med den relevante eksisterende lovgivning, især forordning (EF) nr. 1049/2001, uden at der skabes unødvendige omkostninger.

Det ser frem til konstruktive drøftelser med Europa-Parlamentet med henblik på en snarlig vedtagelse af forordningen.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 32/2005

fastlagt af Rådet den 18. juli 2005

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2005 om gennemførelse af den internationale kode for sikker skibsdrift i Fællesskabet og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 3051/95

(2005/C 264 E/03)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) vedtog i 1993 den internationale kode for sikker skibsdrift og forebyggelse af forurening, herefter benævnt »ISM-koden«. Denne kode er efterhånden blevet obligatorisk for de fleste skibe i international fart med vedtagelsen i maj 1994 af et kapitel IX om »Sikker skibsdrift« i den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen fra 1974 (Solas).

(2) ISM-koden er ændret af IMO ved resolution MSC.104 (73), som blev vedtaget den 5. december 2000.

(3) IMO har ved resolution A.788 (19) af 23. november 1995 vedtaget retningslinjer for administrationernes gennemførelse af ISM-koden. De er ændret ved resolution A.913 (22) af 29. november 2001.

(4) Ved Rådets forordning (EF) nr. 3051/95 af 8. december 1995 om sikkerhedsledelse af ro-ro-passagerfærger ⁽³⁾ blev ISM-koden obligatorisk på fællesskabsplan fra den 1. juli 1996 for alle ro-ro-passagerfærger, der sejler i fast rutefart til eller fra havne i medlemsstaterne enten i indenrigsfart eller i international fart, uanset hvilket flag de fører. Det var første skridt hen imod en ensartet og konsekvent gennemførelse af ISM-koden i alle medlemsstaterne.

(5) Fra den 1. juli 1998 blev ISM-koden i medfør af kapitel IX i Solas obligatorisk for rederier, der har passagerskibe, herunder højhastighedspassagerfartøjer, olietankskibe, kemikalietankskibe, gastankskibe, bulkskibe og højhastighedslastfartøjer med en bruttotonnage på 500 og derover i international fart.

(6) Fra den 1. juli 2002 blev ISM-koden obligatorisk for rederier, der har andre lastskibe og MODU (Mobile Offshore Drilling Unit) med en bruttotonnage på 500 og derover i international fart.

(7) Sikkerheden for menneskeliv på søen og beskyttelse af miljøet tænkes at blive reelt forbedret ved obligatorisk anvendelse af ISM-koden uden fravigelser.

(8) Det er hensigtsmæssigt at anvende ISM-koden direkte på skibe, der sejler under en medlemsstats flag samt på skibe, uanset flag, der udelukkende sejler i indenrigsfart eller på faste ruter til eller fra havne i medlemsstaterne.

(9) En ny forordning, som gælder umiddelbart, bør sikre håndhævelsen af ISM-koden, idet medlemsstaterne dog selv kan afgøre, om koden skal anvendes på skibe uanset flag, såfremt disse udelukkende sejler i havneområder.

(10) Forordning (EF) nr. 3051/95 bør derfor ophæves.

⁽¹⁾ EUT C 302 af 7.12.2004, s. 20.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 10.3.2004 (EUT C 102 E af 28.4.2004, s. 565), Rådets fælles holdning af 18.6.2005 og Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT L 320 af 30.12.1995, s. 14. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2099/2002 (EFT L 324 af 29.11.2002, s. 1).

(11) Hvis en medlemsstat vurderer, at det er vanskeligt for rederierne i praksis at overholde del A i ISM-koden for visse skibe eller kategorier af skibe, der udelukkende sejler i indenrigsfart i den pågældende medlemsstat, kan den dispensere helt eller delvis fra disse bestemmelser ved at indføre foranstaltninger, der sikrer, at kodens målsætning opfyldes på tilsvarende måde. Den kan for sådanne skibe og rederier indføre andre certificerings- og verifikationsprocedurer.

(12) Det er nødvendigt at tage hensyn til Rådets direktiv 95/21/EF af 19. juni 1995 om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for forureningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår om bord (havnstatskontrol) ⁽¹⁾.

(13) Det er også nødvendigt, at der ved definering af de anerkendte organisationer i denne forordning tages hensyn til Rådets direktiv 94/57/EF af 22. november 1994 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed ⁽²⁾, og at der ved fastlæggelse af denne forordnings anvendelse på passagerskibe i indenrigsfart tages hensyn til Rådets direktiv 98/18/EF af 17. marts 1998 om sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe ⁽³⁾.

(14) De nødvendige foranstaltninger til ændring af bilag II bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾.

(15) Målene for denne forordning, nemlig at forbedre sikkerhedsstyring og sikker drift af skibe samt forebyggelse af forurening fra skibe, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

Denne forordning har til formål at tilvejebringe forbedringer inden for sikkerhedsstyring, og sikker drift af skibe samt forebyggelse af forurening fra skibe, omhandlet i artikel 3, stk. 1, ved at sikre, at rederier, der driver sådanne skibe, opfylder ISM-koden; dette kan ske ved:

- a) at de pågældende rederier indfører og gennemfører systemer for skibs- eller landbaseret sikkerhedsstyring og vedligeholder dem korrekt, og
- b) at flag- og havnestaternes administrationer fører kontrol hermed.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »ISM-koden«: den internationale kode for sikker drift af skibe og forebyggelse af forurening, vedtaget af Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) ved forsamlingens resolution A.741 (18) af 4. november 1993, ændret ved Den Maritime Sikkerhedskomité's resolution MSC.104 (73) af 5. december 2000 og fastlagt i bilag I til denne forordning i den ajourførte udgave
- 2) »anerkendt organisation«: et organ, der er anerkendt efter bestemmelserne i direktiv 94/57/EF
- 3) »rederi«: ejeren af skibet eller en hvilken som helst anden organisation eller person som f.eks. operatøren eller bareboat-befragteren, som har overtaget ansvaret for skibets drift fra ejeren af skibet, og som ved denne ansvarsoverdragelse har erklæret sig indforstået med hensyn til overtagelsen af alle pligter og ansvarsområder, som ISM-koden pålægger
- 4) »passagerskib«: et skib, herunder et højhastighedsfartøj, der kan befordre flere end 12 passagerer, eller et undervandsfartøj til passagerbefordring

⁽¹⁾ EFT L 157 af 7.7.1995, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/84/EF (EFT L 324 af 29.11.2002, s. 53).

⁽²⁾ EFT L 319 af 12.12.1994, s. 20. Senest ændret ved direktiv 2002/84/EF.

⁽³⁾ EFT L 144 af 15.5.1998, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2003/75/EF (EUT L 190 af 30.7.2003, s. 6).

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

5) »passager«: enhver person bortset fra:

Artikel 3

a) skibsføreren og besætningsmedlemmerne eller andre personer, der er forhyret eller beskæftiget i en hvilken som helst egenskab om bord på et skib, samt

b) børn under et år

6) »højhastighedsfartøj«: et hurtigtgående fartøj som defineret i regel X/1.2 i Solas i den ajourførte udgave. For højhastighedspassagerfartøjer anvendes de begrænsninger, der er fastsat i artikel 2, litra f), i direktiv 98/18/EF

7) »lastskib«: et skib, herunder et højhastighedsfartøj, som ikke er et passagerskib

8) »international fart«: en rejse over hav fra en havn i en medlemsstat eller enhver anden stat til en havn uden for den pågældende stat eller omvendt

9) »indenrigsfart«: en rejse i havområder fra en havn i en medlemsstat til samme havn eller en anden havn i samme medlemsstat

10) »fast skibsrutefart«: en række sejlads med skibe, der gennemføres mellem de samme to eller flere punkter, enten

a) i henhold til en offentliggjort fartplan, eller

b) med en sådan regelmæssighed eller hyppighed, at det fremtræder som en systematisk række sejlads

11) »ro-ro-passagerfærge«: et søgående passagerskib som defineret i kapitel II-1 i Solas i den ajourførte udgave

12) »undervandsfartøj til passagerbefordring«: mobilt personbefordringsfartøj, der fortrinsvis sejler under vand, men er afhængigt af overfladestøtte, f.eks. et overfladeskib eller kystbaserede faciliteter, for så vidt angår kontrol af og en eller flere af følgende:

a) tilførsel af energi

b) tilførsel af højtrykluft

c) tilførsel af nødforsyning

13) »mobil offshore borenhed«: et fartøj, der kan bore med henblik på efterforskning efter eller udnyttelse af ressourcer under havbunden som f.eks. flydende eller gasformige kulbrinter, svovl eller salt

14) »bruttotonnage«: et skibs bruttotonnage fastsat i overensstemmelse med den internationale konvention af 1969 om måling af skibe eller, for så vidt angår skibe, der udelukkende sejler i indenrigsfart, eller såfremt skibet ikke er målt i overensstemmelse med denne konvention, skibets bruttotonnage fastsat i overensstemmelse med gældende nationale tonnagemålingsbestemmelser.

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på følgende typer skibe og de rederier, der driver dem:

a) lastskibe og passagerskibe, som fører en medlemsstats flag, i international fart

b) lastskibe og passagerskibe udelukkende i indenrigsfart, uanset hvilket flag de fører

c) lastskibe og passagerskibe, der sejler i fast skibsrutefart til eller fra havne i medlemsstaterne, uanset hvilket flag de fører

d) mobile offshore borenheder, der drives under en medlemsstats myndighed.

2. Forordningen finder ikke anvendelse på følgende skibstyper og de rederier, der driver dem:

a) krigsskibe og troppetransportskibe samt andre skibe, der ejes eller drives af en medlemsstat og kun anvendes i statsligt, ikke-kommercielt øjemed

b) skibe, der ikke fremdrives ved mekaniske midler, træskibe af primitiv konstruktion samt fritidsfartøjer, medmindre de er eller bliver bemandede og befører flere end 12 passagerer i erhvervsmæssigt øjemed

c) fiskerfartøjer

d) lastskibe og mobile offshore borenheder med en bruttotonnage på mindre end 500

e) andre passagerskibe end ro-ro-passagerfærger, i havområder i klasse C og D som defineret i direktiv 98/18/EF, artikel 4.

Artikel 4

Overholdelse

Medlemsstaterne sikrer, at denne forordnings bestemmelser overholdes af alle rederier, hvis skibe er omfattet af forordningen.

Artikel 5

Krav til sikkerhedsstyring

De skibe, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, og de rederier, der driver dem, skal være i overensstemmelse med kravene i del A i ISM-koden.

Artikel 6

Certificering og verifikation

For så vidt angår sikkerhed og verifikation skal medlemsstaterne opfylde bestemmelserne i del B i ISM-koden.

Artikel 7

Dispensation

1. Medlemsstaterne kan, hvis de vurderer, at det er vanskeligt for rederierne i praksis at overholde stk. 6, 7, 9, 11 og 12 i del A i ISM-koden for visse skibe eller kategorier af skibe, der udelukkende sejler i indenrigsfart i den pågældende medlemsstat, dispensere helt eller delvis fra disse bestemmelser ved at indføre foranstaltninger, der sikrer, at kodens målsætning opfyldes på tilsvarende måde.

2. Medlemsstaterne kan i forbindelse med de skibe og rederier, for hvilke der i medfør af stk. 1 vedtages en dispensation, indføre andre certificerings- og verifikationsprocedurer, hvis de anser det for vanskeligt i praksis at anvende kravene i artikel 6.

3. Under de omstændigheder, der er omhandlet i stk. 1 samt i stk. 2, hvis dette er relevant, anvendes følgende procedure:

- a) Den berørte medlemsstat underretter Kommissionen om dispensationen og de foranstaltninger, den agter at vedtage.
- b) Hvis det senest seks måneder fra underretningen under anvendelse af proceduren i artikel 12, stk. 2, skønnes, at den påtænkte dispensation ikke er berettiget, eller at de foreslåede foranstaltninger er utilstrækkelige, skal den pågældende medlemsstat ændre de påtænkte bestemmelser eller undlade at vedtage dem.
- c) Den omtalte medlemsstat offentliggør vedtagne foranstaltninger med en direkte henvisning til stk. 1 samt stk. 2, hvis dette er relevant.

4. Gives der dispensation i henhold til stk. 1 samt stk. 2, hvis dette er relevant, udsteder den pågældende medlemsstat et certifikat i overensstemmelse med bilag II, punkt 5, andet afsnit, med angivelse af de relevante operative begrænsninger.

Artikel 8

Gyldighed, godkendelse og anerkendelse af certifikater

1. Overensstemmelsesdokumentet er gyldigt i højst fem år fra udstedelsesdatoen. Certifikatet for sikker skibsdrift er gyldigt i højst fem år fra udstedelsesdatoen.

2. I tilfælde af fornyelse af overensstemmelsesdokumentet og certifikatet for sikker skibsdrift anvendes de relevante bestemmelser i del B i ISM-koden.

3. Medlemsstaterne godkender et overensstemmelsesdokument, et midlertidigt overensstemmelsesdokument, et certifikat for sikker skibsdrift og et midlertidigt certifikat for sikker skibsdrift, som er udstedt af administrationen i en anden medlemsstat eller af en anerkendt organisation på denne administrations vegne.

4. Medlemsstaterne godkender overensstemmelsesdokumenter, midlertidige overensstemmelsesdokumenter, certifikater for sikker skibsdrift eller midlertidige certifikater for sikker skibsdrift, som er udstedt af, eller på vegne af, administrationer i tredjelande.

For skibe i fast skibsrutefart skal det imidlertid af eller på vegne af de(n) pågældende medlemsstat(er) på passende måde verificeres, om overensstemmelsesdokumenter, midlertidige overensstemmelsesdokumenter, certifikater for sikker skibsdrift og midlertidige certifikater for sikker skibsdrift, der er udstedt på vegne af administrationer i tredjelande, er i overensstemmelse med ISM-koden, medmindre dokumenterne er blevet udstedt af en medlemsstats administration eller af en anerkendt organisation.

Artikel 9

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til sikring af korrekt gennemførelse af forordningens bestemmelser. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Artikel 10

Rapportering

1. Hvert andet år forelægger medlemsstaterne en rapport for Kommissionen om gennemførelsen af denne forordning.

2. Kommissionen udarbejder i overensstemmelse med proceduren i artikel 12, stk. 2, en harmoniseret model for sådanne rapporter.

3. Bistået af Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed udarbejder Kommissionen inden seks måneder efter, at medlemsstaternes indberetninger er modtaget, en samlet rapport om gennemførelsen af denne forordning og foreslår eventuelle hensigtsmæssige foranstaltninger. Denne rapport stiles til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 11

Ændringer

1. Ændringer til ISM-koden kan undtages fra denne forordnings anvendelsesområde i henhold til artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2099/2002 af 5. november 2002 om oprettelse af et udvalg for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening for skibe (USS) og om ændring af forordningerne om sikkerhed til søs og om forebyggelse af forurening fra skibe⁽¹⁾.

2. Ændringer til bilag II foretages efter proceduren i artikel 12, stk. 2.

Artikel 12

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening fra skibe (USS), der er nedsat ved artikel 3 i forordning (EF) nr. 2099/2002.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til to måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 13

Ophævelse

1. Forordning (EF) nr. 3051/95 ophæves fra den ... (*).

2. Midlertidige overensstemmelsesdokumenter og midlertidige certifikater for sikker skibsdrift, overensstemmelsesdokumenter og certifikater for sikker skibsdrift, der er udstedt inden den ... (**), er fortsat gyldige, indtil deres udløbsdato eller næste bekræftelse.

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

For så vidt angår lastskibe og passagerskibe, som ikke allerede skal opfylde ISM-koden, finder denne forordning anvendelse efter den ... (*).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

...

Formand

På Rådets vegne

...

Formand

⁽¹⁾ EFT L 324 af 29.11.2002, s. 1. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 415/2004 (EUT L 68 af 6.3.2004, s. 10).

(*) Datoen for denne forordnings ikrafttræden

(**) To år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.

BILAG I

**DEN INTERNATIONALE KODE FOR SIKKER DRIFT AF SKIBE OG FOREBYGGELSE AF FORURENING
(INTERNATIONAL SAFETY MANAGEMENT-KODEN (»ISM-KODEN«))***DEL A — GENNEMFØRELSE*

1. GENERELT

1.1. **Definitioner**1.2. **Målsætninger**1.3. **Anvendelsesområde**1.4. **Funktionelle krav til et sikkerhedsstyringssystem**

2. SIKKERHEDS- OG MILJØBESKYTTELSESPOLITIK

3. REDERIANSVAR OG BEFØJELSER

4. UDPEGEDE PERSONER

5. SKIBSFØRERENS ANSVAR OG BEFØJELSER

6. RESSOURCER OG PERSONEL

7. UDARBEJDELSE AF PLANER FOR OPERATIONER OM BORD

8. NØDBEREDSKAB

9. RAPPORTERING OG ANALYSE AF AFVIGELSER, ULYKKER OG FARLIGE SITUATIONER

10. VEDLIGEHOLDELSE AF SKIB OG Udstyr

11. DOKUMENTATION

12. REDERIETS VERIFIKATION, REVURDERING OG EVALUERING

DEL B — CERTIFICERING, VERIFIKATION OG KONTROL

13. CERTIFICERING OG PERIODISK VERIFIKATION

14. MIDLERTIDIG CERTIFICERING

15. VERIFIKATION

16. UDFORMNING AF CERTIFIKATER

**DEN INTERNATIONALE KODE FOR SIKKER DRIFT AF SKIBE OG FOREBYGGELSE AF FORURENING
(INTERNATIONAL SAFETY MANAGEMENT-KODEN (»ISM-KODEN«))**

DEL A — GENNEMFØRELSE

1. GENERELT

1.1. **Definitioner**

Følgende definitioner gælder for del A og B i denne kode.

- 1.1.1. Ved »Den Internationale Kode for Sikker Skibsdrift« (ISM-koden) forstås Den Internationale Kode for Sikker Drift af Skibe og Forebyggelse af Forurening, som den er vedtaget af Generalforsamlingen, og som den måtte blive ændret af Organisationen.
- 1.1.2. Ved »rederi« forstås ejeren af skibet eller en hvilken som helst anden organisation eller person som f.eks. operatøren eller bareboat-befragteren, som har overtaget ansvaret for skibets drift fra ejeren af skibet, og som ved denne ansvarsoverdragelse har erklæret sig indforstået med hensyn til overtagelsen af alle pligter og ansvarsområder, som denne kode pålægger.
- 1.1.3. Ved »administration« forstås regeringen i den stat, under hvis flag skibet er berettiget til at sejle.
- 1.1.4. Ved »sikkerhedsstyringssystem (SMS)« forstås et struktureret og dokumenteret system, der sætter rederiets personale i stand til effektivt at gennemføre rederiets sikkerheds- og miljøbeskyttelsespolitik.
- 1.1.5. Ved »overensstemmelsesdokument« forstås et dokument, der udstedes til et rederi, der opfylder kravene i denne kode.
- 1.1.6. Ved »certifikat for sikker skibsdrift« forstås et dokument, der udstedes for et skib og betyder, at rederiet og dets skibsledelse arbejder i overensstemmelse med det godkendte sikkerhedsstyringssystem.
- 1.1.7. Ved »objektive beviser« forstås kvantitative eller kvalitative oplysninger eller konstateringer vedrørende sikkerheden eller vedrørende forekomsten og gennemførelsen af et element i sikkerhedsstyringssystemet, som bygger på en observation, en måling eller prøvning, og som kan verificeres.
- 1.1.8. Ved »bemærkning« forstås en konstatering af fakta under et audit, som er underbygget af objektive beviser.
- 1.1.9. Ved »afvigelse« forstås en observeret situation, hvor det fremgår af de objektive beviser, at et specificeret krav ikke er opfyldt.
- 1.1.10. Ved »grov afvigelse« forstås en påviselig fravigelse, som udgør en alvorlig trussel for mandskabets eller skibets sikkerhed eller en alvorlig fare for miljøet, og som kræver øjeblikkelig afhjælpning; udtrykket omfatter også det forhold, at et krav i henhold til denne kode ikke er gennemført effektivt og systematisk.
- 1.1.11. Ved »årsdag« forstås den dato (dag og måned) hvert år, hvor det pågældende dokument eller certifikat udløber.
- 1.1.12. Ved »konvention« forstås Den Internationale Konvention om Sikkerhed for Menneskeliv på Søen af 1974 med senere ændringer.

1.2. **Målsætninger**

- 1.2.1. Målsætningerne med koden er at tilvejebringe sikkerhed til søs, at forebygge legemlig skade og tab af menneskeliv, og at undgå skade på miljøet, især havmiljøet, og på ejendom.

1.2.2. Rederiets målsætninger for sikker skibsdrift skal blandt andet:

1.2.2.1. sørge for sikker praksis for skibsdriften samt et sikkert arbejdsmiljø

1.2.2.2. etablere beskyttelsesforanstaltninger mod alle identificerede risici og

1.2.2.3. bestandig forbedre land- og skibspersonellets færdigheder i sikkerhedsledelse, herunder forberedelse på nødsituationer i forbindelse med såvel sikkerhed som miljøbeskyttelse.

1.2.3. Sikkerhedsstyringen skal sikre:

1.2.3.1. at obligatoriske regler og bestemmelser overholdes, og

1.2.3.2. at relevante koder, retningslinjer og standarder anbefalet af organisationen, administrationer, klassifikationsselskaber og søfartserhvervsorganisationer tages i betragtning.

1.3. Anvendelsesområde

Denne kodes krav kan anvendes på alle skibe.

1.4. Funktionelle krav til et sikkerhedsstyringssystem

Ethvert rederi skal udvikle, indføre og opretholde et sikkerhedsstyringssystem (SMS), som indeholder følgende funktioner:

1.4.1. en sikkerheds- og miljøbeskyttelsespolitik

1.4.2. instruktioner og procedurer, som skal sikre sikker drift af skibet og beskyttelsen af miljøet i overensstemmelse med relevant international lovgivning og flagstatslovgivning

1.4.3. definerede ledelsesniveauer og kommunikationslinjer mellem land- og skibspersonel, samt indbyrdes mellem personalet begge steder

1.4.4. procedurer for rapportering af ulykker og afvigelser fra denne kodes bestemmelser

1.4.5. procedurer til forberedelse på og håndtering af nødsituationer og

1.4.6. procedurer for intern audit og revurdering fra ledelsens side.

2. SIKKERHEDS- OG MILJØBESKYTTELSESPOLITIK

2.1. Rederiet skal lægge en sikkerheds- og miljøbeskyttelsespolitik, som beskriver, hvordan målsætningerne i punkt 1.2 kan nås.

2.2. Rederiet skal sørge for, at denne politik sættes i kraft og følges på alle niveauer af organisationen både til søs og i land.

3. REDERIANSVAR OG BEFØJELSER

3.1. Hvis en anden end ejeren af skibet er ansvarlig for skibets drift, skal ejeren rapportere det fulde navn og alle detaljer vedrørende den pågældende til administrationen.

3.2. Rederiet skal definere og dokumentere ansvar, beføjelser og indbyrdes relationer for alt personel, som leder, udfører og kontrollerer arbejde, der har relation til og indvirker på sikkerhed og forebyggelse af forurening.

3.3. Rederiet er ansvarlig for at sikre, at der er tilstrækkelige ressourcer og landbaseret støtte til rådighed, således at den udpegede person eller de udpegede personer er i stand til at udføre deres funktioner.

4. UDPEGEDE PERSONER

For at varetage sikker drift af det enkelte skib og udgøre bindeleddet mellem rederiet og de ombordværende skal ethvert rederi udpege en person eller flere personer i land, som har direkte adgang til det højeste ledelsesniveau. Den (de) udpegede person(er)s ansvar og beføjelser skal omfatte overvågning af sikkerheds- og miljøbeskyttelsesaspekterne ved driften af hvert enkelt skib samt sikring af, at tilstrækkelige ressourcer og landbaseret støtte anvendes i nødvendigt omfang.

5. SKIBSFØRERENS ANSVAR OG BEFØJELSER

5.1. Rederiet skal klart definere og dokumentere skibsførerens ansvar med hensyn til at:

5.1.1. gennemføre rederiets sikkerheds- og miljøbeskyttelsespolitik

5.1.2. motivere besætningen til at overholde denne politik

5.1.3. udstede hensigtsmæssige ordrer og instruktioner på klar og tydelig måde

5.1.4. verificere, at fastsatte krav bliver overholdt, og

5.1.5. gennemgå SMS og rapportere eventuelle mangler til ledelsen i land.

5.2. Rederiet skal sikre, at det SMS, som anvendes om bord, indeholder en klar erklæring, der understreger førerens beføjelser. Rederiet skal i SMS fastslå, at det er føreren, der er den øverste myndighed og har ansvaret for at træffe beslutninger med hensyn til sikkerhed og forebyggelse af forurening, samt i nødvendigt omfang at anmode om rederiets assistance.

6. RESSOURCER OG PERSONEL

6.1. Rederiet skal sikre, at skibets fører:

6.1.1. er fuldt kvalificeret til at føre skibet

6.1.2. er fuldt fortrolig med rederiets SMS og

6.1.3. får den nødvendige støtte, således at han kan udføre sine opgaver på betryggende vis.

6.2. Rederiet skal sikre, at hvert skib er bemannet med kvalificerede, certificerede og ud fra et lægeligt synspunkt egnede søfarende i overensstemmelse med nationale og internationale krav.

6.3. Rederiet skal etablere procedurer til at sikre, at nyt personel og personel, som overføres til nye opgaver vedrørende sikkerhed og miljøbeskyttelse, bliver gjort fortrolige med deres opgaver.

Instruktioner, som det er væsentligt at give før afgang, skal identificeres, dokumenteres og gives.

6.4. Rederiet skal sikre, at alt personel, som er involveret i rederiets SMS, har tilstrækkeligt kendskab til relevante regler, bestemmelser, koder og retningslinjer.

6.5. Rederiet skal etablere og opretholde procedurer for påvisning af enhver form for uddannelse, som måtte kræves til støtte af SMS, og sikre, at sådan uddannelse bliver givet til det pågældende personel.

6.6. Rederiet skal etablere procedurer, gennem hvilke skibets personel modtager relevant information om SMS på et eller flere arbejdssprog, som personellet forstår.

- 6.7. Rederiet skal sikre, at skibets personel er i stand til at kommunikere effektivt under udførelsen af de opgaver, som har forbindelse med SMS.

7. UDARBEJDELSE AF PLANER FOR OPERATIONER OM BORD

Rederiet skal etablere procedurer for udarbejdelse af planer og instruktioner, herunder eventuelt checklister, for centrale operationer om bord, der vedrører skibets sikkerhed og forebyggelse af forurening. De forskellige opgaver i denne forbindelse skal defineres og varetages af dertil udpeget kvalificeret personel.

8. NØDBEREDSKAB

- 8.1. Rederiet skal etablere procedurer til at identificere, beskrive og reagere på mulige nødsituationer om bord.
- 8.2. Rederiet skal etablere øvelses- og træningsprogrammer for at være forberedt på nødaktioner.
- 8.3. SMS skal indeholde foranstaltninger, som sikrer, at rederiets organisation til enhver tid kan reagere på farer, ulykker og nødsituationer, som berører dets skibe.

9. RAPPORTERING OG ANALYSE AF AFVIGELSER, ULYKKER OG FARLIGE SITUATIONER

- 9.1. SMS skal indeholde procedurer, som sikrer, at afvigelser, ulykker og farlige situationer rapporteres til rederiet, og at de undersøges og analyseres med det formål at forbedre sikkerheden og forebyggelsen af forurening.
- 9.2. Rederiet skal etablere procedurer for gennemførelse af korrigerende indgreb.

10. VEDLIGEHOLDELSE AF SKIB OG UDSTYR

- 10.1. Rederiet skal etablere procedurer, som sikrer, at skibet vedligeholdes i overensstemmelse med bestemmelserne i de relevante regler og bestemmelser og alle andre krav, som rederiet måtte stille.
- 10.2. For at imødekomme disse krav skal rederiet sikre:
- 10.2.1. at der afholdes inspektioner med passende mellemrum
 - 10.2.2. at enhver afvigelse rapporteres med angivelse af mulig årsag, hvis kendt
 - 10.2.3. at der foretages de fornødne korrigerende indgreb, og
 - 10.2.4. at der føres optegnelser over disse aktiviteter.
- 10.3. Rederiet skal etablere procedurer i sit SMS til identifikation af udstyr og tekniske systemer, hvor pludseligt operationelt svigt kan resultere i farlige situationer. SMS skal indeholde specifikke foranstaltninger, der kan forbedre driftssikkerheden af sådant udstyr og sådanne systemer. Disse foranstaltninger skal omfatte regelmæssig afprøvning af stand-by arrangementer og udstyr eller tekniske systemer, som ikke til stadighed er i brug.
- 10.4. Inspektionerne i punkt 10.2 og foranstaltningerne i punkt 10.3 skal integreres i skibets operationelle vedligeholdelsespraksis.

11. DOKUMENTATION

- 11.1. Rederiet skal etablere og opretholde procedurer for kontrol af alle dokumenter og data, som er relevante for SMS.

- 11.2. Rederiet skal sikre:
- 11.2.1. at der er gyldige dokumenter til rådighed på alle relevante steder
 - 11.2.2. at ændringer i dokumenter kontrolleres og godkendes af autoriseret personel, og
 - 11.2.3. at forældede dokumenter straks fjernes.
- 11.3. Dokumenterne, som anvendes til at beskrive og gennemføre SMS, kan refereres til som SMS-manualen. Dokumentation skal have den form, som rederiet betragter som mest effektiv. Ethvert skib skal have al den dokumentation om bord, som er relevant for skibet.

12. REDERIETS VERIFIKATION, REVURDERING OG EVALUERING

- 12.1. Rederiet skal afholde interne sikkerhedsaudits for at kunne eftervise, om aktiviteterne vedrørende sikkerhed og forebyggelse af forurening er i overensstemmelse med SMS.
- 12.2. Rederiet skal periodisk evaluere effektiviteten af SMS og om nødvendigt ændre på SMS ifølge procedurer, som fastsættes af rederiet.
- 12.3. Audits og eventuelt korrigerende indgreb skal udføres ifølge dokumenterede procedurer.
- 12.4. Personel, som udfører audits, skal være uafhængige af de områder, som auditeres, medmindre dette er praktisk umuligt på grund af rederiets størrelse og beskaffenhed.
- 12.5. Resultaterne af audits og revurderinger skal viderebringes til alt personel med ansvar inden for det pågældende område.
- 12.6. Ledende personel, som er ansvarlig for det relevante område, skal snarest foretage korrigerende indgreb vedrørende fundne mangler.

DEL B — CERTIFICERING, VERIFIKATION OG KONTROL

13. CERTIFICERING OG PERIODISK VERIFIKATION

- 13.1. Skibet skal drives af et rederi, som har fået udstedt et overensstemmelsesdokument eller et midlertidigt overensstemmelsesdokument, jf. punkt 14.1, som er relevant for netop det skib.
- 13.2. Overensstemmelsesdokumentet skal udstedes af administrationen, af en organisation, som administrationen har anerkendt, eller på anmodning fra administrationen, af en anden kontraherende regering, til ethvert rederi, som opfylder denne kodes krav, for et tidsrum, der fastsættes af administrationen, men som højst kan være fem år. Et sådant dokument skal accepteres som bevis på, at rederiet er i stand til at opfylde kodens krav.
- 13.3. Overensstemmelsesdokumentet er kun gyldigt for de skibstyper, der udtrykkelig er anført i dokumentet. Anførelser heraf skal være baseret på de skibstyper, som den oprindelige verifikation er baseret på. Der kan kun tilføjes andre skibstyper, når det er verificeret, at rederiet er i stand til at opfylde de krav i koden, som gælder for sådanne skibstyper. I denne forbindelse forstås ved skibstyper de typer, der er anført i konventionens regel IX/1.

- 13.4. Hvert år, tidligst tre måneder før og senest tre måneder efter overensstemmelsesdokumentets årsdag, skal dokumentets gyldighed verificeres af administrationen eller, på anmodning fra administrationen, af en anden kontraherende regering.
- 13.5. Overensstemmelsesdokumentet inddrages af administrationen eller, på anmodning fra administrationen, af den kontraherende regering, der har udstedt det, hvis der ikke anmodes om den årlige verifikation, som kræves i punkt 13.4, eller hvis der er bevis for grov afvigelse fra kodens krav.
- 13.5.1. Inddrages overensstemmelsesdokumentet, inddrages også alle dertil knyttede certifikater for sikker skibsdrift og midlertidige certifikater for sikker skibsdrift.
- 13.6. Der skal om bord findes en kopi af overensstemmelsesdokumentet, som skibsføreren på anmodning kan fremlægge til kontrol af administrationen eller af en organisation, som administrationen har anerkendt, eller til det kontrolformål, som er omhandlet i konventionens regel IX/6.2. Kopien behøver ikke at være bekræftet.
- 13.7. Certifikatet for sikker skibsdrift skal udstedes af administrationen, af en organisation, som administrationen har anerkendt, eller på anmodning fra administrationen, af en anden kontraherende regering, for et skib for et tidsrum på højst fem år. Certifikatet for sikker skibsdrift udstedes efter verifikation af, at rederiet og dets skibsløse arbejder i overensstemmelse med det godkendte sikkerhedsstyringssystem. Et sådant certifikat skal accepteres som bevis på, at skibet opfylder kodens krav.
- 13.8. Gyldigheden af certifikatet for sikker skibsdrift verificeres af administrationen, af en organisation, som administrationen har anerkendt, eller på anmodning fra administrationen, af en anden kontraherende regering, mindst én gang i gyldighedsperioden. Foretages der kun én verifikation i gyldighedsperioden, og er gyldighedsperioden på fem år, foretages verifikationen mellem certifikatets anden og tredje årsdag.
- 13.9. Ud over det i punkt 13.5.1 nævnte tilfælde inddrages overensstemmelsesdokumentet af administrationen eller, på anmodning fra administrationen, af den kontraherende regering, der har udstedt det, hvis der ikke anmodes om den verifikation, som kræves i punkt 13.8, eller hvis der er bevis for grov afvigelse fra kodens krav.
- 13.10. Uanset bestemmelserne i punkt 13.2 og 13.7 gælder det, at når fornyelsesverifikationen af et overensstemmelsesdokument eller certifikat for sikker skibsdrift er afsluttet mindre end tre måneder inden det pågældende dokumentes udløbsdato, bliver det nye dokument gyldigt fra datoen for afslutning af fornyelsesverifikationen frem til en dato, der ligger højst fem år efter det gamle dokumentes udløbsdato.
- 13.11. Hvis fornyelsesverifikationen af et overensstemmelsesdokument eller certifikat for sikker skibsdrift er afsluttet mere end tre måneder inden det pågældende dokumentes udløbsdato, bliver det nye dokument gyldigt fra datoen for afslutning af fornyelsesverifikationen for en periode på højst fem år regnet fra denne dato.
14. MIDLERTIDIG CERTIFICERING
- 14.1. For at lette gennemførelsen af denne kode i begyndelsen kan der udstedes et midlertidigt overensstemmelsesdokument, hvis
1. et rederi er nyetableret, eller
 2. der skal tilføjes nye skibstyper til et gyldigt overensstemmelsesdokument efter at det er verificeret, at rederiet har et sikkerhedsstyringssystem, der opfylder forskrifterne i punkt 1.2.3, forudsat at rederiet fremlægger planer om at indføre et sikkerhedsstyringssystem, der opfylder samtlige krav i denne kode, inden for det midlertidige overensstemmelsesdokuments gyldighedsperiode. Et sådant midlertidigt overensstemmelsesdokument udstedes af administrationen, af en organisation, som administrationen har anerkendt, eller på anmodning fra administrationen, af en anden kontraherende regering, for et tidsrum på højst et år. Der skal om bord findes en kopi af det midlertidige overensstemmelsesdokument, som skibsføreren på anmodning kan fremlægge til kontrol af administrationen eller af en organisation, som administrationen har anerkendt, eller til det kontrolformål, som er omhandlet i konventionens regel IX/6.2. Kopien behøver ikke at være bekræftet.

- 14.2. Der kan udstedes midlertidigt certifikat for sikker skibsdrift
1. til nye skibe ved afleveringen
 2. når et rederi overtager ansvaret for driften af et skib, der er nyt for rederiet, og
 3. når et skib skifter flag.
- Et sådant midlertidigt certifikat for sikker skibsdrift udstedes af administrationen, af en organisation, som administrationen har anerkendt, eller på anmodning fra administrationen, af en anden kontraherende regering, for et tidsrum på højst seks måneder.
- 14.3. I særlige tilfælde kan en administration eller, på anmodning fra administrationen, en anden kontraherende regering forlænge gyldigheden af et midlertidigt certifikat for sikker skibsdrift for et tidsrum på højst seks måneder, regnet fra udløbsdatoen.
- 14.4. Der kan udstedes midlertidigt certifikat for sikker skibsdrift efter verifikation af:
1. at overensstemmelsesdokumentet eller det midlertidige overensstemmelsesdokument er relevant for det pågældende skib
 2. at rederiets sikkerhedsstyringssystem for det pågældende skib indeholder denne kodes centrale elementer og er blevet vurderet ved audit med henblik på udstedelse af overensstemmelsesdokumentet eller demonstreret med henblik på udstedelse af det midlertidige overensstemmelsesdokument
 3. at rederiet har planlagt audit af skibet inden for tre måneder
 4. at skibsføreren og officererne er fortrolige med sikkerhedsstyringssystemet og de planlagte gennemførelsesordninger
 5. at instruktioner, der betragtes som essentielle, er blevet givet før afsejling, og
 6. at de relevante oplysninger om sikkerhedsstyringssystemet er blevet givet på et eller flere arbejdssprog, som skibets personel forstår.
15. VERIFIKATION
- 15.1. Al verifikation i henhold til forskrifterne i denne kode foretages efter procedurer, der er acceptable for administrationen, idet der tages højde for retningslinjer udarbejdet af organisationen ⁽¹⁾.
16. UDFORMNING AF CERTIFIKATER
- 16.1. Overensstemmelsesdokumenter, certifikater for sikker skibsdrift, midlertidige overensstemmelsesdokumenter og midlertidige certifikater for sikker skibsdrift udformes i overensstemmelse med modellerne i tillægget. Hvis de ikke er enten på engelsk eller fransk, skal der desuden være en oversættelse til et af disse sprog.
- 16.2. I tilslutning til kravene i punkt 13.3 kan skibstyperne på overensstemmelsesdokumentet og det midlertidige overensstemmelsesdokument være påtegnet med eventuelle begrænsninger for skibets drift, som måtte indgå i sikkerhedsstyringssystemet.
-

⁽¹⁾ Der henvises til retningslinjerne for administrationernes gennemførelse af International Safety Management-koden (ISM-koden), som er vedtaget ved organisationens resolution A.913 (22).

Tillæg

Formularer for overensstemmelsesdokumenter, certifikater for sikker skibsdrift, midlertidige overensstemmelsesdokumenter og midlertidige certifikater for sikker skibsdrift

OVERENSSTEMMESESDOKUMENT

(Officielt stempel)

(Stat)

Certifikat nr.

Udstedt i henhold til DEN INTERNATIONALE KONVENTION AF 1974 OM SIKKERHED FOR MENNESKELIV PÅ SØEN med senere ændringer

af administrationen i

(land)

af

(autoriseret person eller organisation)

Rederiets navn og adresse:

.....

.....

(se punkt 1.1.2 i ISM-koden)

DET ATTESTERES HERVED, AT rederiets sikkerhedsstyringssystem er blevet auditeret, og at det opfylder kravene i den internationale kode for sikker drift af skibe og forebyggelse af forurening (ISM-koden) for følgende skibstyper (det ikke gældende overstreges):

Passagerskib

Højhastighedspassagerfartøj

Højhastighedslastfartøj

Bulkskib

Olietankskib

Kemikalietankskib

Gastankskib

MODU (Mobile Offshore Drilling Unit)

Andet lastskib

Dette overensstemmelsesdokument er gyldigt indtil den med forbehold af periodisk verifikation.

Udstedt i

(sted)

Dato

(Den udstedende administrations segl eller stempel)

(autoriseret person)

Certifikat nr.

BEKRÆFTELSE AF ÅRLIG VERIFIKATION

Det attesteres herved, at man ved den periodiske verifikation i henhold til regel IX/6.1 i konventionen og punkt 13.4 i ISM-koden har konstateret, at sikkerhedsstyringssystemet er i overensstemmelse med kravene i ISM-koden..

FØRSTE ÅRLIGE VERIFIKATION

Underskrift:
(autoriseret person)

Sted:

Dato:

ANDEN ÅRLIGE VERIFIKATION

Underskrift:
(autoriseret person)

Sted:

Dato:

TREDJE ÅRLIGE VERIFIKATION

Underskrift:
(autoriseret person)

Sted:

Dato:

FJERDE ÅRLIGE VERIFIKATION

Underskrift:
(autoriseret person)

Sted:

Dato:

CERTIFIKAT FOR SIKKER SKIBSDRIFT

(Officielt stempel)

(Stat)

Certifikat nr.

Udstedt i henhold til

DEN INTERNATIONALE KONVENTION AF 1974 OM SIKKERHED FOR MENNESKELIV PÅ SØEN med senere ændringer

af administrationen i
(land)af
(autoriseret person eller organisation)

Skibets navn:

Kendetegn (tal eller bogstaver):

Registreringshavn:

Skibstype (*):

Bruttotonnage:

IMO-nummer:

Rederiets navn og adresse:
(se punkt 1.1.2 i ISM-koden)

DET ATTESTERES HERVED, AT skibets sikkerhedsstyringssystem er blevet auditeret, og at det opfylder kravene i den internationale kode for sikker drift af skibe og forebyggelse af forurening (ISM-koden), efter at det er verificeret, at rederiets overensstemmelsesdokument gælder for denne skibstype.

Dette certifikat for sikker skibsdrift er gyldigt indtil den, med forbehold af periodisk verifikation og af overensstemmelsesdokumentets fortsatte gyldighed.

Udstedt i
(sted)

Dato

(Den udstedende administrations segl eller stempel)

(autoriseret person)

(*) Indføj et af følgende: passagerskib, højhastighedspassagerfartøj, højhastighedslastfartøj, bulkskib, olietankskib, kemikalietankskib, gastankskib, MODU (Mobile Offshore Drilling Unit) eller andet lastskib.

Certifikat nr.

BEKRÆFTELSE AF MELLEMLIGGENDE VERIFIKATION OG YDERLIGERE VERIFIKATION (HVIS PÅKRÆVET)

DET ATTESTERES HERVED, AT man ved den periodiske verifikation i henhold til regel IX/6.1 i konventionen og punkt 13.8 i ISM-koden har konstateret, at sikkerhedsstyringssystemet er i overensstemmelse med kravene i ISM-koden.

MELLEMLIGGENDE VERIFIKATION
(udføres mellem anden og tredje årssdag)

Underskrift:
(autoriseret person)

Sted:

Dato:

YDERLIGERE VERIFIKATION (*)

Underskrift:
(autoriseret person)

Sted:

Dato:

YDERLIGERE VERIFIKATION (*)

Underskrift:
(autoriseret person)

Sted:

Dato:

YDERLIGERE VERIFIKATION (*)

Underskrift:
(autoriseret person)

Sted:

Dato:

(*) Hvis relevant. Der henvises til punkt 3.4.1 i retningslinjerne for administrationernes gennemførelse af International Safety Management-koden (ISM-koden) (resolution A.913 (22)).

MIDLERTIDIGT OVERENSSTEMMELSESDOKUMENT

(Officielt stempel)

(Stat)

Certifikat nr.

Udstedt i henhold til

DEN INTERNATIONALE KONVENTION AF 1974 OM SIKKERHED FOR Menneskeliv PÅ SØEN med senere ændringer

af administrationen i
(land)af
(autoriseret person eller organisation)

Rederiets navn og adresse:

.....
.....
(se punkt 1.1.2 i ISM-koden)

DET ATTESTERES HERVED, AT rederiets sikkerhedsstyringssystem er anerkendt som værende i overensstemmelse med kravene i punkt 1.2.3 i den internationale kode for sikker drift af skibe og forebyggelse af forurening (ISM-koden) for følgende skibstyper (det ikke gældende overstreges):

Passagerskib

Højhastighedspassagerfartøj

Højhastighedslastfartøj

Bulkskib

Olietankskib

Kemikalietankskib

Gastankskib

MODU (Mobile Offshore Drilling Unit)

Andet lastskib

Dette midlertidige overensstemmelsesdokument er gyldigt indtil den

Udstedt i
(sted)

Dato

(Den udstedende administrations segl eller
stempel)

(autoriseret person)

MIDLERTIDIGT CERTIFIKAT FOR SIKKER SKIBSDRIFT

(Officielt stempel)

(Stat)

Certifikat nr.

Udstedt i henhold til

DEN INTERNATIONALE KONVENTION AF 1974 OM SIKKERHED FOR Menneskeliv på Søen med senere ændringer

af administrationen i
(land)af
(autoriseret person eller organisation)

Skibets navn:

Kendetegn (tal eller bogstaver):

Registreringshavn:

Skibstype (*):

Bruttotonnage:

IMO-nummer:

Rederiets navn og adresse:
(se punkt 1.1.2 i ISM-koden)

DET ATTESTERES HERVED, AT kravene i punkt 14.4 i ISM-koden er opfyldt, og at rederiets overensstemmelsesdokument/midlertidige overensstemmelsesdokument (**) gælder for denne skibstype

Dette midlertidige certifikat for sikker skibsdrift er gyldigt indtil den

med forbehold af overensstemmelsesdokumentets/det midlertidige overensstemmelsesdokuments (**) fortsatte gyldighed.

Udstedt i
(sted)

Dato

(Den udstedende administrations segl eller stempel)

(autoriseret person)

(*) Indføj et af følgende: passagerskib, højhastighedspassagerfartøj, højhastighedslastfartøj, bulskib, olietankskib, kemikalietankskib, gastankskib, MODU (Mobile Offshore Drilling Unit) eller andet lastskib.

(**) Det ikke gældende overstreges.

Certifikat nr.

Gyldigheden af dette midlertidige certifikat for sikker skibsdrift forlænges indtil den

Dato:

(Den udstedende administrations segl eller stempel)

(autoriseret person)

BILAG II

BESTEMMELSER VEDRØRENDE ADMINISTRATIONERNES GENNEMFØRELSE AF DEN INTERNATIONALE KODE FOR SIKKER SKIBSDRIFT (ISM-KODEN)*DEL A — ALMINDELIGE BESTEMMELSER**DEL B — CERTIFICERING OG STANDARDER*

2. CERTIFICERINGSPROCES
3. LEDELSESSTANDARD
4. KOMPETENCEKRAV
5. UDFORMNING AF OVERENSSTEMMELSESdokumenter OG CERTIFIKAT FOR SIKKER SKIBSDRIFT

DEL A — ALMINDELIGE BESTEMMELSER

- 1.1. Ved udførelse af verifikations- og certificeringsarbejde i medfør af ISM-kodens bestemmelser for skibe, der er omfattet af forordningen, skal medlemsstaterne opfylde de i del B fastsatte krav og standarder.
- 1.2. Endvidere skal medlemsstaterne tage behørigt hensyn til bestemmelserne i de reviderede retningslinjer for administrationernes gennemførelse af den internationale kode for sikker skibsdrift (ISM-koden) som vedtaget ved IMO-resolution A.913 (22) af 29. november 2001, for så vidt som de ikke er indeholdt i del B.

DEL B — CERTIFICERING OG STANDARDER

2. CERTIFICERINGSPROCES
 - 2.1. Certificeringsprocessen for udstedelse af et overensstemmelsesdokument til et rederi og et certifikat for sikker skibsdrift til en ro-ro-færge forløber under hensyntagen til følgende bestemmelser.
 - 2.2. Certificeringsprocessen omfatter normalt følgende trin:
 1. første verifikation
 2. årlig eller mellemliggende verifikation
 3. fornyelsesverifikation og
 4. supplerende syn.Disse verifikationer udføres på rederiets anmodning til administrationen eller til den anerkendte organisation, som handler på administrationens vegne.
 - 2.3. Verifikationen inkluderer et sikkerhedsstyringsaudit.
 - 2.4. Til at udføre auditten udpeges der en ledende auditansvarlig og, om nødvendigt, et auditteam.
 - 2.5. Den udpegede ledende auditansvarlige samarbejder med rederiet og udarbejder en auditplan.
 - 2.6. Der udarbejdes en auditrapport under ledelse af den ledende auditansvarlige, som har ansvaret for, at rapporten er nøjagtig og fuldstændig.
 - 2.7. Auditrapporten skal indeholde auditplanen, teammedlemmernes navne, datoer, rederiets navn, eksemplarer af bemærkninger og afvigelser samt bemærkninger om sikkerhedsstyringssystemets effektivitet i forhold til formålet.

3. LEDELSESSTANDARD

3.1. De auditører eller det auditteam, som forestår verifikation af overensstemmelsen med ISM-koden, har kompetence hvad angår:

1. at sikre overholdelse af regler og bestemmelser, inklusive udstedelse af sønæringsbeviser for søfarende, på ro-ro-færger, der drives af rederiet
2. godkendelses-, overvågnings- og certificeringsaktiviteter, der er relevante for søfartsbeviser
3. de rammer, der skal tages hensyn til i henhold til SMS, som krævet af ISM-koden, og
4. praktisk erfaring med skibsdrift.

3.2. Når det verificeres, at bestemmelserne i ISM-koden overholdes, må det sikres, at personel, der tjener som konsulenter, er uafhængigt af personel, der udfører certificeringen, og omvendt.

4. KOMPETENCEKRAV

4.1. Grundlæggende kompetence for at udføre verifikation.

4.1.1. Personel, der deltager i verifikation af, at ISM-kodens krav overholdes, skal opfylde minimumskravene til inspektører i henhold til punkt 2 i bilag VII til direktiv 95/21/EF.

4.1.2. De skal have gennemgået uddannelse, der sikrer tilstrækkelig kompetence og færdigheder til at udføre verifikation af, at ISM-kodens krav er overholdt, navnlig hvad angår:

- a) viden om og forståelse af ISM-koden
- b) obligatoriske regler og bestemmelser
- c) den ramme, ISM-koden kræver, at rederiet skal tage hensyn til
- d) vurderingsteknikker, dvs. undersøgelses-, udspørgnings-, evaluerings- og rapportskrivningsteknikker
- e) tekniske eller driftsmæssige aspekter af sikkerhedsstyring
- f) grundlæggende kendskab til skibsfart og til operationer om bord og
- g) deltagelse i mindst én søfartsrelateret audit af et sikkerhedsstyringssystem.

4.2. Kompetence med henblik på første verifikation og fornyelsesverifikation

4.2.1. For til fulde at kunne vurdere, om rederiet eller ro-ro-færger opfylder kravene i ISM-koden, skal personel, som skal udføre første verifikation og verifikation med henblik på fornyelse af et overensstemmelsesdokument og et certifikat for sikker skibsdrift, ud over ovennævnte grundlæggende kompetence yderligere have kompetence til:

- a) at fastslå, om sikkerhedsstyringssystemets (SMS) elementer er i overensstemmelse med kravene i ISM-koden
- b) ud fra dokumentation fra lovfæstede syn og klassifikationssyn at fastslå, om rederiets eller ro-ro-færgens SMS er tilstrækkeligt effektivt til at sikre overholdelse af regler og bestemmelser
- c) at vurdere, hvor effektivt SMS er til at sikre overholdelse af andre regler og bestemmelser, som ikke er omfattet af ovennævnte dokumenter, og til at muliggøre verifikation af, at disse regler og bestemmelser overholdes, og
- d) at vurdere, om der er taget hensyn til sikker praksis som anbefalet af IMO, administrationer, klassifikationsselskaber og søfartserhvervsorganisationer.

4.2.2. Denne kompetence kan opfyldes af team, som i fællesskab besidder den samlede krævede kompetence.

5. UDFORMNING AF OVERENSSTEMMESESDOKUMENTER OG CERTIFIKAT FOR SIKKER SKIBSDRIFT

Når ro-ro-færger kun sejler i én medlemsstat, kan medlemsstaterne enten benytte formularerne i ISM-koden eller udforme overensstemmelsesdokument, certifikat for sikker skibsdrift, midlertidigt overensstemmelsesdokument og midlertidigt certifikat for sikker skibsdrift som vist i det følgende.

I tilfælde af dispensation i henhold til artikel 7, stk. 1, og eventuelt artikel 7, stk. 2, skal det udstedte certifikat være forskelligt fra det certifikat, der henvises til ovenfor, det skal tydeligt anføres, at der er givet dispensation i henhold til artikel 7, stk. 1, og eventuelt artikel 7, stk. 2, i denne forordning, og de gældende operative begrænsninger skal medtages på certifikatet.

OVERENSSTEMMESESDOKUMENT

(Officielt stempel)

(Stat)

Certifikat nr.

Udstedt i henhold til [DEN INTERNATIONALE KONVENTION AF 1974 OM SIKKERHED FOR MENNESKELIV PÅ SØEN, med senere ændringer, og] (*) forordning (EF) nr. .../... om gennemførelse af ISM-koden i EU

af administrationen i
(land)

af
(autoriseret person eller organisation)

Rederiets navn og adresse:

.....
.....
(se punkt 1.1.2 i del A i bilag I til forordning (EF) nr. .../...)

DET ATTESTERES HERVED, AT rederiets sikkerhedsstyringssystem er blevet auditeret, og at det opfylder kravene i den internationale kode for sikker drift af skibe og forebyggelse af forurening (ISM-koden) for følgende skibstyper (det ikke gældende overstreges):

Passagerskib

Højhastighedspassagerfartøj

Højhastighedslastfartøj

Bulkskib

Olietankskib

Kemikalietankskib

Gastankskib

MODU (Mobile Offshore Drilling Unit)

Andet lastskib

Ro-ro-passagerfærge

Dette overensstemmelsesdokument er gyldigt indtil den med forbehold af periodisk verifikation.

Udstedt i
(sted)

Dato

(Den udstedende administrations segl eller stempel)

(autoriseret person)

(*) Kan udelades for skibe, der kun sejler i én medlemsstat.

Certifikat nr.

BEKRÆFTELSE AF ÅRLIG VERIFIKATION

DET ATTESTERES HERVED, AT man ved den periodiske verifikation i henhold til [regel IX/6 i konventionen og punkt 13.4 i ISM-koden og (*) artikel 6, i forordning (EF) nr. .../... om gennemførelse af ISM-koden i EU har konstateret, at sikkerhedsstyringssystemet er i overensstemmelse med kravene i ISM-koden.

FØRSTE ÅRLIGE VERIFIKATION

Underskrift:
(autoriseret person)

Sted:

Dato:

ANDEN ÅRLIGE VERIFIKATION

Underskrift:
(autoriseret person)

Ort:

Dato:

TREDJE ÅRLIGE VERIFIKATION

Underskrift:
(autoriseret person)

Sted:

Dato:

FJERDE ÅRLIGE VERIFIKATION

Underskrift:
(autoriseret person)

Sted:

Dato:

(*) Kan udelades for skibe, der kun sejler i én medlemsstat.

CERTIFIKAT FOR SIKKER SKIBSDRIFT

(Officielt stempel)

(Stat)

Certifikat nr.

Udstedt i henhold til [DEN INTERNATIONALE KONVENTION AF 1974 OM SIKKERHED FOR MENNESKELIV PÅ SØEN, med senere ændringer og] (*) forordning (EF) nr. .../... om gennemførelse af ISM-koden i EU

af administrationen i
(land)

af
(autoriseret person eller organisation)

Skibets navn:

Kendetegn (tal eller bogstaver):

Registreringshavn:

Skibstyp (**):

Bruttotonnage:

IMO-nummer:

Rederiets navn og adresse:
(Se punkt 1.1.2 i del A i bilag I til forordning (EF) nr. .../...)

DET ATTESTERES HERVED, AT skibets sikkerhedsstyringssystem er blevet auditeret, og at det opfylder kravene i den internationale kode for sikker drift af skibe og forebyggelse af forurening (ISM-koden), efter at det er verificeret, at rederiets overensstemmelsesdokument gælder for denne skibstype.

Dette certifikat for sikker skibsdrift er gyldigt indtil den med forbehold af periodisk verifikation og af overensstemmelsesdokumentets fortsatte gyldighed.

Udstedt i
(sted)

Dato

(Den udstedende administrations segl eller stempel)

(autoriseret person)

(*) Kan udelades for skibe, der kun sejler i én medlemsstat.

(**) Indføj et af følgende: passagerskib, højhastighedspassagerfartøj, højhastighedslastfartøj, bulkskib, olietankskib, kemikalietankskib, gastankskib, MODU (Mobile Offshore Drilling Unit), andet lastskib eller ro-ro-passagerfærge.

Certifikat nr.

BEKRÆFTELSE AF PERIODISK VERIFIKATION OG YDERLIGERE VERIFIKATION (HVIS PÅKRÆVET)

DET ATTESTERES HERVED, AT man ved den periodiske verifikation i henhold til [regel IX/6 i konventionen og punkt 13.8 i ISM-koden og (*) artikel 6 i forordning (EF) nr. .../... om gennemførelsen af ISM-koden i EU har konstateret, at sikkerhedsstyringssystemet er i overensstemmelse med kravene i ISM-koden.

MELLEMLIGGENDE VERIFIKATION
(udføres mellem anden og tredje årssdag)

Underskrift:
(autoriseret person)

Sted:

Dato:

YDERLIGERE VERIFIKATION (**)

Underskrift:
(autoriseret person)

Sted:

Dato:

YDERLIGERE VERIFIKATION (**)

Underskrift:
(autoriseret person)

Sted:

Dato:

YDERLIGERE VERIFIKATION (**)

Underskrift:
(autoriseret person)

Sted:

Dato:

(*) Kan udelades for skibe, der kun sejler i én medlemsstat.

(**) Hvis påkrævet. Der henvises til punkt 13.8 i ISM-koden og punkt 3.4.1 i retningslinjerne for administrationernes gennemførelse af International Safety Management-koden (ISM-koden) (resolution A.913 (22)).

MIDLERTIDIGT OVERENSSTEMMELSESDOKUMENT

(Officielt stempel)

(Stat)

Certifikat nr.

Udstedt i henhold til [DEN INTERNATIONALE KONVENTION AF 1974 OM SIKKERHED FOR MENNESKELIV PÅ SØEN, med senere ændringer, og (*) forordning (EF) nr. .../... om gennemførelse af ISM-koden i EU

af administrationen i
(land)

af
(autoriseret person eller organisation)

Rederiets navn og adresse:

.....
.....

(se punkt 1.1.2 i del A i bilag I til forordning (EF) nr. .../...)

DET ATTESTERES HERVED, AT rederiets sikkerhedsstyringssystem er anerkendt som værende i overensstemmelse med kravene i punkt 1.2.3 i del A i bilag I til forordning (EF) nr. .../... for følgende skibstyper (det ikke gældende overstreges):

Passagerskib

Højhastighedspassagerfartøj

Højhastighedslastfartøj

Bulkskib

Olietankskib

Kemikalietankskib

Gastankskib

MODU (Mobile Offshore Drilling Unit)

Andet lastskib

Ro-ro-passagerfærge

Dette midlertidige overensstemmelsesdokument er gyldigt indtil den

Udstedt i
(sted)

Dato

(Den udstedende administrations segl eller stempel)

(autoriseret person)

(*) Kan udelades for skibe, der kun sejler i én medlemsstat.

MIDLERTIDIGT CERTIFIKAT FOR SIKKER SKIBSDRIFT

(Officielt stempel)

(Stat)

Certifikat nr.

Udstedt i henhold til [DEN INTERNATIONALE KONVENTION AF 1974 OM SIKKERHED FOR MENNESKELIV PÅ SØEN, med senere ændringer, og (*) forordning (EF) nr. .../... om gennemførelse af ISM-koden i EU

af administrationen.....
(land)

af
(autoriseret person eller organisation)

Skibets navn:

Kendetegn (tal eller bogstaver):

Registreringshavn:

Skibstype (**):

Bruttotonnage:

IMO-nummer:

Rederiets navn og adresse:
(se punkt 1.1.2 i del A i bilag I til forordning (EF) nr. .../...)

DET ATTESTERES HERVED, AT kravene i punkt 14.4 i del A i bilag I til forordning (EF) nr. .../... er opfyldt, og at rederiets overensstemmelsesdokument/midlertidige overensstemmelsesdokumen (***) gælder for denne skibstype.

Dette midlertidige certifikat for sikker skibsdrift er gyldigt indtil den med forbehold af overensstemmelsesdokumentets/det midlertidige overensstemmelsesdokuments (***) fortsatte gyldighed

Udstedt i
(sted)

Dato

(Den udstedende administrations segl eller stempel)

(autoriseret person)

(*) Kan udelades for skibe, der kun sejler i én medlemsstat.

(**) Indføj et af følgende: passagerskib, højhastighedspassagerfartøj, højhastighedslastfartøj, bulkskib, olietankskib, kemikalietankskib, gastankskib, MODU (Mobile Offshore Drilling Unit), andet lastskib eller ro-ro-passagerfærge.

(***) Det ikke gældende overstreges.

Certifikat nr.

Gyldigheden af dette midlertidige certifikat for sikker skibsdrift forlænges indtil den

Dato:

(Den udstedende administrations segl eller stempel)

(autoriseret person)

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Inden for rammerne af proceduren med fælles beslutningstagning (artikel 251 i EF-traktaten) nåede Rådet den 9. december 2004 til politisk enighed om udkastet til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gennemførelse i Fællesskabet af den internationale kode for sikker skibsfart⁽¹⁾. Efter den endelige udformning af teksten i Jurist-lingvist-Gruppen vedtog Rådet sin fælles holdning den 18. juli 2005.

Europa-Parlamentet besluttede i sin førstebehandlingsudtalelse den 10. marts 2004 at godkende Kommissionens forslag uden ændringer⁽²⁾. Rådet har taget stilling til forslaget i lyset af udtalelsen fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾ ⁽⁴⁾.

Forordningen skal træde i stedet for Rådets forordning (EF) nr. 3051/95 og udvide dennes anvendelsesområde med henblik på at forbedre sikkerhedsstyring, sikker drift og forureningsforebyggelse. Den internationale kode skal anvendes på alle skibe, som fører en medlemsstats flag, og som sejler i international fart eller indenrigsfart, samt på alle skibe, der er omfattet af Solas-konventionen, og som udelukkende sejler i indenrigsfart eller på faste ruter til eller fra havne i medlemsstaterne.

II. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) vedtog i 1993 Den Internationale Kode for Sikker Drift af Skibe og Forebyggelse af Forurening, den såkaldte »ISM-kode«, som del af den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen (Solas-konventionen), for at der inden for skibsfarten kunne brede sig en generel sikkerhedskultur og større miljøbevidsthed i besætning og rederier. ISM-koden fastlægger retningslinjer for, hvordan rederierne leder og driver deres flåde.

På baggrund af den tragiske Estonia-ulykke har Fællesskabet fremskyndet gennemførelsen af denne ISM-kode ved at vedtage forordning (EF) nr. 3051/95, som finder anvendelse på ro-ro-passagerfærger i international fart og indenrigsfart.

Rådet støtter princippet i Kommissionens forslag fra december 2003 om at erstatte forordning (EF) nr. 3051/95 med en ny tekst, der forpligter alle rederier og skibe, der er omfattet af kapitel IX i Solas-konventionen, til at anvende ISM-koden, også under hensyn til, at koden blev obligatorisk på internationalt plan i 2002. Rådet er enig i, at den nye forordning vil gøre en korrekt og stringent harmoniseret gennemførelse af koden i alle medlemsstaterne lettere.

Rådet har for på passende måde at afspejle de internationale bestemmelser fundet det nødvendigt med en tekst, der er mere vidtgående end Kommissionens forslag som angivet nedenfor.

Rådet er enig i, at forordningens anvendelsesområde som en yderligere logisk skridt også skal omfatte skibe, der sejler under en medlemsstats flag i indenrigsfart, og skibe uanset deres flag, der udelukkende sejler i indenrigsfart eller på faste ruter til eller fra havne i medlemsstaterne. Af proportionalitetshensyn udelukkes passagerskibe ud over ro-ro-passagerfærger, hvis rute er længere fra kysten end 5 sømil — i overensstemmelse med ISM-koden — samt lastskibe og mobile offshore boreenheder med en bruttotonnage på under 500 fra anvendelsesområdet.

For at fastsætte en klar og præcis lovgivning er definitionerne suppleret og om nødvendigt tilpasset de eksisterende internationale instrumenter, idet der er taget hensyn til højhastighedsfartøjer, undervandsfartøjer til passagerbefordring, ro-ro-passagerfærger og mobile offshore boreenheder samt særlige forhold med hensyn til bruttotonnagemålingen.

⁽¹⁾ Kommissionen forelagde sit forslag 11.12.2003.

⁽²⁾ C 102 E af 28.4.2004, s. 565.

⁽³⁾ EUT C 302 af 7.12.2004, s. 20.

⁽⁴⁾ Regionsudvalget har ikke afgivet udtalelse.

Rådet mener, at fællesskabslovgivning til gennemførelse af internationale juridiske instrumenter skal tilpasses disse instrumenter så meget som muligt. Bestemmelserne om gyldigheden af de dokumenter, der skal udstedes til skibe og rederier (overensstemmelsesdokument, midlertidigt overensstemmelsesdokument, certifikat for sikker skibsdrift og midlertidigt certifikat for sikker skibsdrift) svarer således til ISM-koden, idet de fastsætter en gyldighed på indtil fem år fra udstedelsesdatoen.

Efter princippet om at respektere ISM-koden skal medlemsstaterne anerkende disse dokumenter, hvis de er udstedt af administrationen i en anden medlemsstat eller af en anerkendt organisation på denne administrations vegne i henhold til direktiv 94/57/EF, eller hvis de er udstedt af, eller på vegne af, administrationer i tredjelande. I sidstnævnte tilfælde skal medlemsstaterne for skibe i fast skibsrutefart på passende måde verificere, at de pågældende dokumenter er i overensstemmelse med ISM-koden.

Rådet er af den opfattelse, at det på grund af udvidelsen af forordningens anvendelsesområde til også at omfatte indenrigsfart er nødvendigt at tage hensyn til, at der kan være forskellige situationer i medlemsstaterne. Forordningen fastsætter derfor en mulighed for dispensation, såfremt en medlemsstat anser rederierne for at have praktiske vanskeligheder med at overholde bestemte stykker i ISM-koden for visse skibe eller kategorier af skibe, der udelukkende sejler i indenrigsfart i den pågældende medlemsstat. I henhold til denne dispensationsprocedure skal vedkommende medlemsstat indføre foranstaltninger, der sikrer, at kodens målsætning opfyldes på tilsvarende måde, underrette Kommissionen om dispensationen og de planlagte foranstaltninger og offentliggøre de vedtagne foranstaltninger. Derfor vil det certifikat, der udstedes til skibet og rederiet i tilfælde af dispensation, være anderledes end formularerne i bilag I eller II i forordningen, klart angive, at der er givet dispensation i overensstemmelse med forordningen og omfatte de relevante operative begrænsninger.

Endelig omfatter den fælles holdning en række hovedsagelig tekniske ændringer, som er nødvendige for at bringe den nye tekst i overensstemmelse med gældende fællesskabslovgivning.
